

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૮ થું]

[અંક ૨ જો

માર્ગશીર્ષ

ધ. સં. ૧૯૫૧

૫ મી હિસાબર

વીર સં. ૨૪૭૮

વિ. સં. ૨૦૦૮

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મહારાગમ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ - રૂ. ૩૦/-૦

પુસ્તક ૬૮ મું
અંક ૨ જો.

માર્ગશીર્ષ

{ વીર સં. ૨૪૭૬
વિ. સં. ૨૦૦૮

અનુક્રમણિકા

૧. શ્રી કહેંટકપાર્શ્વનાથ સ્તોત્રમ્ ... (સંપા. મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી) ૨૫
૨. પ્રવાસ ક્યારે પૂરો થશે ? ... (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ 'સાદિતપચંદ') ૨૬
૩. ચિંતન ... (મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી) ૨૭
૪. સ્વાતિ-ગિન્દુ ... (શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી) ૨૮
૫. સમાધિ-સોપાન ... (સં. ડૉ. વલ્લભલાલ નેજીશીખાજી) ૩૩
૬. વિરહિણી ... (શ્રી પ્રભાલાલ જ. મસાલીયા) ૩૫
૭. મહોપાધ્યાય ધર્મસાગર ગણિની જીવનરેખા ... (શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા B. A.) ૩૬
૮. સમાની કાર્યવાહીનો આઠ વર્ષનો સંક્ષિપ્ત રિપોર્ટ ... ૪૧
૯. ભાવનગર પાંચરોપોળનો ફાળો ... ૪૫
૧૦. પ્રકીર્ણ ... ૪૮

ખાસ અપીલ

કાગળ તથા પ્રિન્ટીંગની મોંઘવારી હોવા છતાં સભાએ હાલમાં જ શ્રી ત્રિપથિરાલાકા પુરુષચરિત્ર પર્વ ૧-૨ ભાષાંતર છપાવેલ છે.

આ પુસ્તકની છઠ્ઠી આવૃત્તિ એ જ તેની લોકપ્રિયતાની નિશાની છે.

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજીએ પોતાના જ્ઞાનના નિર્માહરૂપ આ ત્રેશકં થલાકા પુરુષચરિત્રની રચના કરી છે, જે સરલ, સુગમ્ય અને પ્રેરણાક છે જેના પાને-પાને હિતોપદેશ કાંસી-કાંસીને ભર્યો છે. ભારતીય જાતના કાઉન આઠ પેઢી સાધજના આશરે ચાર સો પાનાના આ દળદાર ગ્રંથનો સો કોઈ લાભ લઈ શકે તે હેતુથી આ ગ્રંથમાં સહાયની અપેક્ષા છે. સો કોઈ જ્ઞાનપ્રેમી સભ્યજન જ્ઞાનપ્રચારનો લાભ મેળવી શકે તે હેતુથી છૂટક મહક લેવાનું સ્વીકાર્યું છે તો યથાશક્તિ ફૂલ નહીં તો ફૂલની પાંખડીરૂપ મહક મોકલી જ્ઞાન-દાનનો અપૂર્વ લાભ લેશે.

સહાયકોનું વિસ્તૃત પુસ્તકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈનું અભિનંદનીય કાર્ય

ભાવનગર પાંજરાપોળ માટે એકત્ર કરેલ સુંદર ફાળો

વિ. સં. ૨૦૦૫ ના દુષ્કાળ સમયે ભાવનગરની પાંજરાપોળને સાતસો ઢોરો નિભાવવા માટે, રૂા. ૫૦૦૦૦) ની જરૂર પડી, જે ઉદારદિલ શેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈ

મગનલાલે સંસ્થાને વગરબ્યાજે લેાનરૂપે ધીર્યા, તેવામાં સં. ૨૦૦૭ ના બીજા ભયંકર દુષ્કાળ આવી પડતાં જૂના દેવાને તથા નવા ખર્ચને પહેાંચી વળવા માટે પાંજરાપોળ માટે ફંડ કરવાનું નિર્ણીત થયું અને પાંજરાપોળના પ્રમુખ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ, શેઠશ્રી ખાન્તિલાલ અમરચંદ વોરા, શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ તથા શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ શાહ સાથે સુંબઈ જતાં, તેઓશ્રીના શુભ પ્રયાસથી રૂા. એકાશી હજાર જેટલું સુંદર ફંડ ફક્ત આઠ જ દિવસમાં થયું છે. પરોપકારના દરેક કાર્યમાં તેઓશ્રી હંમેશાં અગ્રગણ્ય જ રહ્યા છે, અને દરેક શુભ પ્રસંગની

માફક આ વખતે પણ પોતે કાંટે ઘા ઝીલી ફંડની શરૂઆત કરી અને પોતાના રનેહીજનોના સહકારથી સુંબઈખાતેથી રૂા. એકાશી હજાર એકત્ર કર્યા છે, જે મૂંગી હુનિયાને આશીર્વાદ સમાન છે. શેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈના પુરુષાર્થ અને લાગવગથી મોટી રકમ એકઠી થઈ છે અને પાંજરાપોળને કટોકટીના સમયમાં જીવિતદાન મળ્યું છે. અમે ફંડ કમિટીને તેના પ્રયાસ માટે અંતઃકરણપૂર્વક અભિનંદન આપીએ છીએ.

શ્રી જીનધર્મ પ્રસારક સભાના અગ્રગણ્ય સભ્યોએ જીવદયાના કાર્યમાં હંમેશાં રસ લોધે છે. આ સભાના સદ્ગત પ્રમુખ શ્રી કુંવરજીભાઈ ઘણા વર્ષો સુધી પાંજરાપોળના સેક્રેટરી હતા. એ વખતે દુષ્કાળ પ્રસંગે લોટરી કાઢી તથા ફંડ એકત્ર કરવાનો તેમનો શુભ પ્રયાસ હતો. તેઓશ્રી અને બીજા ગૃહસ્થો, દરેક વર્ષ પહેલાં, સુંબઈ શહેરમાંથી રૂા. પચાસ હજાર પાંજરાપોળના ફંડમાં લાવ્યા હતા. આપણી સભાના નાદુરસ્ત પ્રમુખશ્રી જીવરાજભાઈ પણ આ કાર્યમાં ઘણો રસ લે છે. તેઓ ઘણા વર્ષ પર્યન્ત પાંજરાપોળના પ્રમુખ હતા. તબીયતના કારણે

૨

હાલમાં તેઓ પાંજરાપોળના પ્રમુખની જવાબદારીમાંથી મુક્ત થયા છે. શેઠશ્રી લોગીલાલભાઈ આપણી સભાના ઉપપ્રમુખ છે અને શ્રી અમરચંદ કુવરજી સભાના સેક્રેટરી પાંજરાપોળની મૂકસેવા ઘણાં વર્ષોથી કરે છે. એટલે જીવદયા તેમજ પશુ-રક્ષણના કામમાં ભાવનગરમાં આ સભાનો સારો હિસ્સો છે.

મુંબઈખાતે મળેલ સહાયની યાદી નીચે પ્રમાણે છે.

સહાયકોની નામાવલિ

૭૫૧૧ શેઠ લોગીલાલ મગનલાલ,	૧૦૦૧ શેઠ રમણલાલ દામોદરદાસ
૫૦૦૧ શેઠ શાંતિલાલ મંગળદાસ,	(રેયોન મીલવાળા)
૫૦૦૧ શેઠ શુભવંતરાય ટી. કામદાર	૧૦૦૧ શેઠ મણીલાલ દુલ્લભજી,
૫૦૦૧ શેઠ માણેકલાલ ચુનીલાલ,	૧૦૦૧ શેઠ એ. એચ. ભીવંડીવાળા,
૫૦૦૧ એક સફળહસ્થ	૧૦૦૧ શેઠ પોપટલાલ કેવળદાસ
૫૦૦૧ શેઠ પ્રાજ્ઞભાઈ અવેરભાઈ,	૫૦૧ શેઠ નરોત્તમદાસ કેશવલાલ,
૫૦૦૧ એક સફળહસ્થ	૫૦૧ એક સફળહસ્થ
૫૦૦૧ શેઠ વાડીલાલ ચત્રભુજ હથુ,	૫૦૧ શેઠ વાડીલાલ દોલતરાય,
૩૦૦૧ શેઠ મગનલાલ પરભુદાસ,	૫૦૧ શેઠ છોટાલાલ મગનલાલ
૩૦૦૧ શેઠ ભગવાનદાસ છગનલાલ,	(ખાનદાન),
૨૫૦૧ „ સર ચુનીલાલ ભાઈચંદ મહેતા	૫૦૧ શેઠ આર. રતિલાલની કુપની,
૨૫૦૧ શેઠ છગનલાલ કસ્તુરચંદ,	૫૦૧ શેઠ પરભુદાસ હરગોવિંદદાસ,
૨૫૦૧ એક સફળહસ્થ	૫૦૧ શેઠ હેમચંદ ચત્રભુજ,
૨૦૦૧ શેઠ દલીચંદ પરશોત્તમદાસ,	૫૦૧ શેઠ ચંદુલાલ ટી. શાહ,
૨૦૦૧ શેઠ રતિલાલ વર્દમાન,	૫૦૧ શેઠ છોટાલાલ જીવરાજ,
૧૫૦૧ શેઠ પુરુષોત્તમદાસ સુરચંદ,	(ગલીયા કોટવાળા)
૧૫૦૧ શેઠ ગોપાળદાસ પી. પરીખ,	૫૦૧ શેઠ ઓઘડભાઈ રામજી,
૧૫૦૧ શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસી,	૨૫૧ શેઠ કૃતેહચંદ અવેરભાઈ
૧૦૦૧ શેઠ જમનાદાસ નરોત્તમદાસ	૨૫૧ શેઠ મોતીચંદ ગિરધરલાલ
ભાઉ અવેરી,	કાપડીયા હ. હિંમતલાલ,
૧૦૦૧ શેઠ જે. ખુશાલદાસ,	૨૫૧ શેઠ છોટાલાલ ગિરધરલાલ,
૧૦૦૧ શેઠ છોટાલાલ જમનાદાસ,	૨૫૧ શેઠ ચુનીલાલ માણેકચંદ,
૧૦૦૧ „ રામજીભાઈ હંસરાજ કામાણી	૨૫૧ રા. બ. જેશારામ કૃતેહચંદ,
૧૦૦૧ શેઠ સી. પી. શાહ,	૨૦૧ એક સફળહસ્થ હ. શેઠ
૧૦૦૧ શેઠ બદવજી નરશીદાસ,	પરશરામ પાડમલ,

(૮૧૦૦૪)

પુસ્તક ૬૮ થું.
અંક ૨ બો

: માર્ગશીર્ષ :

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

॥ શ્રીકર્હેટકપાર્શ્વનાથસ્તોત્રમ્ ॥

આનન્દનન્દકુમુદાકરપૂર્ણચન્દ્રમ્, વિશ્વત્રયીનયનશીતલભાવચન્દ્રમ્ ।
 ઉદ્દંડચંદ્રમહિમારમયા સનાથમ્, નિત્યં નમામિ કર્હેટકપાર્શ્વનાથમ્ ॥ ૧ ॥
 નાથ ! ત્વદીયમુખમંડનમીશ્વમાળો, નાથં જનો લવણિમાપરિપારમેતિ ।
 પોતપ્રયત્નચલિતોઽપિ કદાપિ કિંવા, જઙ્ગમ્યતે ચરમસાગરપુઞ્જરાન્તમ્ ॥ ૨ ॥
 કાન્તં તવેશ ! નયનદ્વિતયં વિલોક્ય, કારુણ્યપુણ્યપયસા भरितं સરોવત્ ।
 મલ્લોચને હરિણવત્ ચપલે ચિરાય, સન્તોષપોષમયતાં શુભિ દાહતપ્તે ॥ ૩ ॥
 કલ્પદ્રુમો મમ ગૃહાઙ્ગણમાગતોઽય, ચિન્તામણિઃ કરતલે ચટિતોઽય સઘઃ ।
 યદ્યાશ્રિતા મમ પદો સુરધેનુરેવ, યદ્મેટિતોઽસિ કર્હેટકપાર્શ્વદેવ ! ॥ ૪ ॥
 સિદ્ધાન્તિ મેઽય સકલાન્તિ મનોગતાન્તિ, પાપાન્તિ પાર્શ્વજિન્તિ ! મે વિલયં ગતાન્તિ ।
 યાચે નર્કિચિદ્પરં ભવતો ગમીરમ્, ધ્યાનં તવાસ્તિ યદિ મે હૃદિ મેરુધીરમ્ ॥ ૫ ॥

સંપા-મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિજયજી

પ્રવાસ ક્યારે પૂરો થશે ?

(શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ, “સાહિત્યચંદ્ર” —ભાલેગામ)

(જીવનપ્રવાત.)

અનંતા જરા જન્મ ને મૃત્યુ ફેરા, અહો ! ફેર એ માર્ગ સંસારફેરા;
પ્રવાસે જીઓ નીકળ્યો હું સદાનો, અહો ! ચક્રમાં ગૂંચળ્યો ખાસ બાણો. ૧
ખરો થઈ ફરું છું સદાનો પ્રવાસી, ગયો કાળ એવો અનંતો ઉદાસી;
થયો કયાં થકી તે શરૂ હું ન બાણ, થવાનો કિંહાં પૂર્ણ તે ના પિછાણ. ૨
કયું ધ્યેય મારું ન બાણ ન કાંઈ, થઈ આંધળો હું ફરું બાણ બાઈ;
અહો ! કેટલો દીર્ઘ મારો પ્રવાસ, કહો કેટલો કાળ લાંબો પ્રવાસ. ૩
થયો જન્મ કયાં માહરો કોણ કાળે, અહો ! દીર્ઘ ચિંતા સદા ચિત્ત બાળે;
સદા રાત નાચે ઊગે દીન નિત્ય, જીઓ ચક્ર એ દુષ્ટ ચાલે પ્રથસ્ત. ૪
ગયા માસ ને વર્ષ સંવત્સરો કેઈ, યુગો આથમ્યા છે મને સાથમાં લેઈ;
જીઓ કાળતું એ મહાચક્ર મોહું, નહીં અંત એનો વસે દીર્ઘ મોહું. ૫
કેઈ દેહ છોડ્યા કેઈ માથ બાપ, કેઈ જોડીયા ફૂટ સંબંધ આપ;
રડાવ્યા ઘણાને દુઃખ પ્રેમ તોડી, હસાવ્યા કેઈ લોકને પ્રેમ જોડા. ૬
રમ્યો નાચ્ય નાચી વિસજ્યો તથાપિ, ફરી વેશ બીજો કર્યો તે ઉથાપી;
હજી અંત દીસે ન મારા પ્રવાસે, વિના હેતુ ચાલ્યો ન આત્મા વિકાસે. ૭
મને દાખવો અંત એ ચાલવાનો, કયો માર્ગ ટૂંકો શ્રમે ટાળવાનો;
હવે થાકીયો હું ઘણું દીર્ઘ ચાલી, ઘણું દોડીયો હું સદા મૂઠ વાળી. ૮
અનંત શ્રમે વેડીયા થાક લાગ્યો, અહો ! માહરો સર્વ ઉત્સાહ ભાગ્યો;
ખતાવો મને કોઈ એવો ઉપાય, ટળે એ સદાના પ્રવાસો અપાય. ૯
પ્રવાસો સદાના નહીં કોઈ અંત, અહો ! છૂટવા દાખવો કોઈ સંત;
ટળ્યો જેહનો હોય એહ પ્રવાસ, મને દાખવો કોઈ એવો સુવાસ. ૧૦
મને કોઈ ભેટે ખરો સંત સાધુ, અહો ! તેહની સાદાથી કાર્ય સાધુ;
અનાદિ ખરો એહ સંસાર મોટો, પડ્યા ચક્રમાં સર્વ દુઃખે ન ટોટો. ૧૧
મને ટાળવો છે કરી એહ સાંત, થયું માહરું ચિત્ત સંભ્રાંત પ્રાંત;
ખતાવો મને ટાળવા સર્વ ફેરા, ઉપાયો ખરા સાધુ ને સંતકેરા. ૧૨
થવું છે મને સુક્ર સંસાર ટાળી, જરા મૃત્યુ ને સર્વ સંતાપ બાળી;
અહો હે પ્રભો ! ઊગશે દીન એવો, મને લાગશે ધન્ય પીયૂષ જેવો. ૧૩
સહુ એ પ્રવાસી ખરો માર્ગ પામો, ખરું સચ્ચિદાનંદનું રૂપ જામો;
ખરી ભાવના એહ ખાલેન્દુની છે, થજો પૂર્ણ સાધુકૃપાથી બની જે. ૧૪

ચિં....ત....ન

આમ જો, જમણી બાજુ નહિ, પંચ તારી ડાબી બાજુ. ગઈ કાલે અહિં, સામે પેલો વડો કેવો શોભતો હતો ! એની કેવી મધુરી ઘટાદાર હાયા હતી ! લાં કેટલાં પંખીઓ કિલ્લોલ કરતાં હતાં ? આપણે પણ, ધણીવાર, લાં જમને વિશ્રાન્તિ લેતા ખરું ને ? પણ આજ ? આજ તો ત્યાં હાયા પણ નથી, પેલો મોટો વડો પણ નથી અને ત્યાં આનંદથી નૃત્ય કરતાં પંખી પણ નથી !

આજે એક વાવાઝોડું વાલું ને એ મહા-વડો મૂળમાંથી ઊખડી ગયો !

શું ગઈ કાલે આપણે કે કોઈએ પણ એવી કલ્પના કરી હતી કે, આવતી કાલે આ મહાશક્ત મૂળમાંથી ઊખડી જશે અને પાનથને અને પક્ષીઓને આનંદ આપતો આ વડ, સદને માટે વિલીન થઈ જશે ?

મિત્ર, મિત્ર ! આ પ્રસંગે તું તારા ધ્યાનમાં લે. ન કૂલા. જરા વિચાર કર. આજનું સુખ જોઈ, તું મનમાં મલકાય છે, તારો વૈભવ જોઈ, તું પ્રસન્ન બને છે, હર્ષથી નાચે છે, આનંદમાં માચે છે; પણ મારા બાઈ ! જરા વિચાર કરવા ઊભો રહે. આ સુખ સદા રહેવાનું છે ? આ વૈભવ નિત્ય ટકવાનો છે ? આ સાધનો તને શાશ્વત શાન્તિ આપવાનાં છે ? અરે ! કેમ બૂલી ગય છે તું ? ધણી વાર તો સુખનાં એક જ કગલા પછી, ભયંકર દુઃખ વાટ જોઈને જ ઊછું હોય છે ! માત્ર એક જ પણ પછી એ અણધારી રીતે ભેટી પડે છે, અને એનો ભોટો થતાં, તારાં આ સાધનો કયાં ચાલ્યાં જશે એની તને ખબર પણ નહિ પડે.

સુખનાં સ્વપ્નો સળગી જશે, અરમાનોની સંજ્ઞિ નષ્ટ થશે, દુઃખના પર્વતો તૂટી પડશે, આનંદની કુનિયા ઊડી જશે, આજ્ઞાના મીનારા ઓગળી જશે અને વિપત્તિની રાત્રિ, તારી ચારે તરફ છવાઈ જશે; ત્યારે તારી નજર કયાંય નહિ પહોંચે, અન્ધકારને લીધે તું એક પગલું પણ નહિ ભરી શકે, તારી સાથે જોલ કરનારા મિત્રો અદૃશ્ય થશે, વાતો કરનારા ખસી જશે-માત્ર દુઃખ, તારાં ન ધમ્મજવા છતાં, સાથીદાર બની જશે; માટે આ ઢળી પડેલા વડલા પર એક પણ શાન્ત નજર નાખ. વૈભવના ધેનને ઉતારી, સ્વસ્થ થઈ વિચાર કર.

તું જે દોરી પર નાચી રહ્યો છે, તે દોરી કાચા સુતરની છે. એને તૂટતાં વાર નહિ લાગે, અને દોરી તૂટશે એટલે તને જોઈ ખુશ થનારા-તાળીઓ વગાડનારા એક મંદરિમત કરી ચાલતા થશે. કહેશે-કેવો મૂખ ! ખૂબ નાચતો હતો, પાગલ બનીને ફૂંટતો હતો, પણ એટલું જ બાન ન રાખ્યું કે—આ દોરી કાચા સુતરની હતી !—જોનારા આટલા શબ્દો ભોલી ખસી જશે, પણ તારું શું થશે તેની કલ્પના મને ધ્રુમવે છે. હાડકાં ભાંગી જશે, અપંગ બની જઈશ; માટે, ઓ અનન્તના પ્રવાસી ! આ પડેલા મહાશક્તને જોઈ જીવનનો વિચાર કર !

મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી (ચિત્રભાગ)

સ્વાતિ-ખિન્દુ

(લેખક:—શ્રી મહાનલાલ દીપચંદ ચૌહાણી)

ચોર પિતા-પુત્ર

‘સ્વાતિ’ એ સત્યાવીર નક્ષત્રોમાં એવું અમલકારી ગણાય છે કે એ વેળા ને વર્ષા થાય છે એ અતિ ફળદાયી નિવડે છે અને એ વેળા જળના ને ખિન્દુઓ કાળી માછલીના પેટમાં પડે છે એ સાચા મોતીરૂપે તૈયાર થાય છે. કુદરતની ઉક્ત લીલાને બંધ બેસે એવું એક દૃષ્ટાંત ભગવંત શ્રી મહાવીર દેવના સમયે બનેલું અહીં રજૂ થાય છે.

વૈભારભિરિ એ રાજચૂડી જેવી મહાન નગરીની સમીપમાં આવેલ પાંચ ટેકરીઓમાંની એક. એની વનરાજ અને જુદા જુદા એકાંત પ્રદેશો જેમ સંત-મહંતને ધ્યાન અને ઔત્સચિત્તવન માટે ઉપયોગી, તેમ એની અંધારી કંદરાઓ-અંધકારભયાં બોંયરાઓ એ ચોર-લુંટારાના ગુપ્ત નિવાસો માટે કામમાં આવતાં સ્થાનો ટૂંકમાં કહીએ તો પ્રકાશ અને અંધકારરૂપ વિરુદ્ધ સ્વભાવી યુગલ માટેનું સંયુક્ત રથળ તે વૈભારપર્વત.

આશ્ચર્ય પશુ શા માટે? વિરુદ્ધ પ્રકૃતિધારી જોડલા આજકાલના નથી પણ અનાદિ કાળના અસ્તિત્વવાળા છે. પ્રકાશ-અંધકાર, જ્ઞાન-અજ્ઞાન, સત્-અસત્ આદિ કંઈક. એકના અભાવથી બીજાના અસ્તિત્વની પ્રતિત્તિ મળે છે; એટલે ઉભયના સહચારથી અભયબી પ્રવવાનું કારણ નથી.

એવી એક કંદરામાં, જ્યાં સહસ્રરશ્મિના કિરણોનો પ્રવેશ તો નહીં જોવો લેખાય પણ તેજસ્વી ને પાણીદાર હીરા, મણિ અને રત્નોના ઢગથી ઝળઝળામમાન વાતાવરણ સર્જાયું છે, અંધકારની અસર જણાતી પણ નથી, એવા એક ખંડના મખલાએ સુવાળી રાત્રીમાં એક પુરુષ વ્યક્તિ, રોગથી પીકાત, સાવ નંખાઈ ગયેલા દશામાં પડેલી દૃષ્ટિ-ઝોચર થાય છે. નજીકમાં દવાના પડીકા, અને પાણી તેમજ અન્ય પ્રવાહી પદાર્થો પડેલાં છે. બાજુમાં જેના અંગે અંગમાંથી બોવન થનગનાટ કરી રહ્યું છે એવો એક તરુણ, ખાલામાં કંઈક ઓસડ ઝોગાળી, આભરીને પી જવાની પ્રાર્થના કરતો નજરે પડે છે. એના મુખમાંથી બહાર પડતાં શબ્દો સંભળાય છે કે-પિતાજી! ત્યો, આ દવા. વૈદ્યના કહ્યું છે કે એનાથી જરૂર ફાયદો થશે.

ફાયદો! હી, હી, હી! મારા ગાત્રો જ આગાહી કરી નહાં છે કે ઉઠાંગીરીની ધડીઓ ગણાત રહી છે! મગધ જેવા મહાન દેશમાં મારી ચૌરકળાયા મશહૂર બનેલા હું આ રોગથી હતાશ થયો છું એમ ન સમજીશ. દીકરા! બધા નામના ઉપાય છે પણ મરણરૂપ મહારોગનો ઉપાય નથી! એક કવિનું વચન મારા હૃદયમાં રમી રહ્યું છે અને તે એ કે—

થતાં દરખારનો ડંકો, રહે નવ ગર્વ બંદાનો;
શૂરાનો પણ સમય આવે, સમાધમાં સમાયાનો.

એટલે મને મરણ આવે તેની બીતિ નથી. એને મૂઠીમાં રાખીને તો આ સંપત્તિના ઢગ ખડકયા છે! એણે બૂપ જેવા પ્રતાપી રાજવીના રાજ્યમાં મેં જેવી તેવી ચોરીઓ

કરી નથી. મરણાંત સાહસ ખેડ્યા છે ! ભલભલા નગરરક્ષકોને ઉઠાં ભણ્યાં છે ! ચોકીદારોની આંખમાં ધૂળ નાંખી, શ્રીમંતોના ખીસા પર કાપ મૂક્યા છે ! પીછા પકડનાર સૈનિકોને ભ્રમમાં નાંખી, અરે ! હાથવેંતમાં આવવા ટાણે, હાથતાળી આપી હું આભાદ છટકી મયો છું ! સાહસ વિના લક્ષ્મી સાંપડતી નથી અને મેં એમાં પદારોપણ કર્યો પછી, એને એટલી હદે વિકસાવ્યું છે કે તારી આસપાસ જે આ ઝળહળતો મંજ જણાય છે એ એનાં ફળરૂપે પ્રાપ્ત થયેલ છે અને એક નાખીયા ચોર તરીકે માત્ર રાજગૃહમાં જ નહીં પણ સારાયે મગધ દેશમાં-એના દરેક ખૂણામાં, અને બહારના કાશી-કોશલ પર્યંત આ લોહખુરતું નામ મથુર ન્યું છે.

પિતાશ્રી ! તો પછી આપશ્રીના ચહેરા પર નિરતેજતા કેમ દેખાય છે ?

રોહણ ! એ કહેવા સારુ તો તને ખાસ બોલાવી મંગાવ્યો. યમરાજનું તેડું હાથવેંતમાં પામી જનારો હું હવે આ એસડીયાંના ધુંટડા ગળે ઉતારવા નથી ઇચ્છતો. મારા મનમાં જે એક ચિંતા ધર કરી બેઠી છે તે એટલી જ કે-તું મારી આ નામના જીવતી રાખશે કે એને નષ્ટ થવા દેશે ?

તું મારો એકલવાયો પુત્ર છે અને મરતી વેળા હરકાઈ બાપને એ આશા તો રહે કે પુત્ર ધંધાને વધારે ખેડે અને પિતાની આબરૂમાં વધારો કરે. અરે ! બાપ કરતાં બેટો જ સવાધ નિવડે. કુનિયા ભલે ચોરીના ધંધાને હલકો માને, એને નિંદે, અને રાજસલાં એ માટે કાનૂનો ધરે, તુરંગો ઊભી કરે, અને પકડવા સારુ સૈનિકોની ફાજ રાખે. છતાં એ પણ સાચું છે કે પ્રમાણિકતાથી વેપાર બેટી કેટલા ધનવાન બને છે ? આકાશવળા પાસા ફેંક્યા વિના, જાતજાતના સાહસો ખેડ્યા વગર, દગલાખંધ ધન સાંપડતું નથી જ. કોઈ ઉધાડા ચોર, તો કોઈ ઢાંક્યા ચોર ! ઉપર વળુંબ્યા એવા રક્ષણ સાધનો વ્યવગણીને, કળા-કૌશલ્ય દાખવીને, પારકાનું દ્રવ્ય હરવું અને પકડાયા વિના સહીસલામત છટકી જવું એમાં બોછી આવડત નથી. તેથી જ શરૂમાં જણાવ્યું તેમ આ એક કળા છે. મરણ પથારીએ પડેલા પિતાની છેલ્લી અસિલાયા એ જ હોય કે પોતાના વારસના હાથે વંશ-પરંપરાનો વ્યવસાય ચાલુ રહે.

પિતાશ્રી, તમારી વાત સાચી માનીને, એની તાલીમ મેળવીને આજે હું આપણા એ ધંધાને ખીલવી રહ્યો છું. તમારી ધ્યાન બહાર એ વાત નથી, તો પછી આ શંકા ધરવાને શું કારણ છે ?

રોહણ ! કારણ ન હોત તો હું આમ રામની રામાયણ કરત ખરો ? કેટલાક સમયથી એક શ્રેષ્ઠપુત્ર નામે અઢીઘસ તારો મિત્ર થયો છે. એની સોબતમાં તું બેએક વાર, તેના મહાત્મા જે ધર્મદેશના આપવા અવારનવાર પધારે છે તે સાંભળવા પણ મથેલ. એથી મારા મનમાં શંકા જન્મી છે કે-જો એ જાતનું ઉપદેશ-શ્રવણ ચાલુ રહેશે તો, જરૂર તું આ ધંધાથી હાથ ઉઠાવી લેવાનો, કરી કમાણી વેડરી દેવાનો.

એ સ્મૃતિ-મહંતોને કોઈ જાતની મહેનત કરવી નહીં, અંગે પરસેવો ઉતારવો નહીં,

અને અમુકમાં દોષ અને અમુકમાં પાપ એમ સંભળાવતા ઝોળી લઇને નીકળી પડ્યું. ભકતોનાં રોટલાં પર તાંગડધીના કરવી અને બીજની રોજ પર છીણી મૂકવી.

મુરબ્બી ! હવે વાત સમજાણી. મિત્ર છે એ વાત સાચી, અને એની સાથે હું કુતૂહળ દ્રષ્ટિએ ઉઘાનમાં ગયેલો એ પણ સાચું. એથી તો આપણા ધંધાને લાભ થવાની ખાતમીઓ મળી છે. વહારથી સાદા દેખાતાં, છતાં ધર્મના નામે વરસી જતાં ધનિકાના નામ મેં મેળવ્યા છે. એ પછી એમાંનાં બે ત્રણના ઘર પણ ફાલ્યા છે ! મારા પત્થર જેવા હૃદય પર એ વાણીની જરા પણ અસર થવા દીધા સિવાય, મારી છુપી હિકમત મિત્રને કળાવા દીધા વગર ઉપરનો રસાંગ આબેહૂયપણે ભજવ્યો છે. સમુદ્રકંઠે જેવી કક્ષિત ખગલાઓ દાખવે છે એવી જ આ ખગલકક્ષિત છે.

શાખાશ, રોહણ, તારા વચનથી મને આશ્વાસન મળે છે. એવા વાણીવિલાસ કરનારા તો આ ધરતી પર ધણા ઘૂટી નિકળે છે ! ધર્મના નામે ઘેલછા આદરનારા પણ આ ધરતી પર ધણા નિકળે છે ! ધર્મના નામે ઘેલછા આદરનારાનો પણ ટોટો નથી જ. પણ આપણા જેવા વ્યવસાયીને કંઈ બેરાં-છોકરાં મહાજનમાં બેસાડવા ન પાલવે. કરંતા હોઇએ તે ક્યાં જવું અને ચાલાકીથી કામ લેવું કે જેથી કાળી ડગલીવાળા હાથ ધસતા રહે ! જો કે તારા જવાબથી મને ખાતરી થઇ છે કે તું મારા નામને ઝાંખપ નહીં આવવા દે છતાં મારી એક વાત પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ બની નહીં રવીકરે સાં લગી મારો જીવ ગતે નહીં જાય.

પિતાશ્રી, એ વાત જરૂર કહો; પણ આ દવા પ્રથમ પી જાવ કે જેથી નિરાંતે વાત કરી શકાય. ઓસડ એ તો સાધન છે.

ભાઈ, એ દવાનું નામ જવા દે. તૂટેલા તારને સાંધવા પ્રયાસ કરવા ત્યારે જ સફળ થાય કે એ તુટ નજીવી હોય પણ જ્યાં કક્કા થઇ છૂટા પડેલા ધાગા જ હોય ત્યાં એક સાંધતાં તેર તૂટે જેવી દશા થાય ! મારી કાયામાં જે ધમણ ચાલી રહી છે એ જોતાં રોગ દવાથી સાધ્ય નથી, જરા પવાલામાં પાણી આપ એટલે ગળે સોસ પડી રહ્યો છે તે છીપાવી જે કંઈ કહેવાનું છે તે કહી નાંખું.

રોહણે પાણી પાકું અને લોહપુર ગળું જોખરું કરી બોલ્યો-વત્સ ! જીવનમાં ફાઈપણ વાર, પેલા મહાવીર જે ટેરટેર ભ્રમણ કરી કહી રહ્યા છે તે સાંભળવા જમણ નહીં. તારા કાને તેમના ઉપદેશનો એક પણ શબ્દ પડવો ન જોઈએ. મારી સામે તેમ કરવાની પ્રતિજ્ઞા દ્યે એટલે મને નિરાંત થાય.

ઉપરનો આખો ય વાર્તાલાપ એ પિતા-પુત્ર વચ્ચેનો હોઇ એટલો રપટ છે કે એ અંગે એટલું જ કહેવું પર્યાપ્ત થશે કે પિતા એ લોહપુર નામાં મગધનો નામીયો ચોર હતો અને એણે ચોરીના ધંધામાં વિપુળ ધન એકઠું કર્યું હતું, વૈભવાશિરિની ગુફામાં એવી રીતે સંતાપ્યું હતું અને જીવનના છઠા સુધી એવી ચાલાકીથી કામ લીધું હતું કે

જેથી રાજસુભટોના સકંજમાં તે સપકાયો નહોતો. ‘શેરલોક હોમ્સ’ના પરાક્રમ જે વીસમી સદીમાં હજારોને અન્યથા પમાડે છે અને ડાટકટીવોની બુદ્ધિપ્રભાને કસોટીએ ચઢાવે છે એવા જ કામો આ લોહપુરના હાથે થયેલાં, પણ એ કાળ વિલક્ષણ હોવાથી, એની સર્વ નોંધો પાનાં-પુસ્તકે ચઢી નથી. આજે એ નામીયા ચોર મરણપથારીએ પડેલ જોષ ગયા, અને એનો પુત્ર રોહણ જે ‘રોહિણીચોર’ તરીકે સાહિત્યના પાના પર ઝળકે છે એ પણ ‘બાપ તેવા બેટા’ જેવી કહેવતને વાદ કરાવે તેવા હતાં. એની વાતમાંથી જ ‘પાકા ચોર’ તરીકેની આવડત ગણાઈ આવે છે. એના બાપે ધર્મના ઓથા હેઠળ ન તો ચોરી કરી હતી કે ન તો ધર્મના પડછાયે બેસે હતો જ્યારે આ દીકરાએ તો એક પગલું આગળ ભરી, અહંદાસ જેવા જૈનધર્મી જોડે મિત્રતા બેઠી હતી, અરે ! ધર્મશ્રવણ કરવાના મોષે એ ઉદ્ધાનમાં સંતોના પગલાં ચપેલ ત્યારે ગયેલો પણ ખરો ! પણ વર્તનમાં નીતિ-કારના ટંકશળી વચન—‘મધુ તિષ્ઠતિ જિહ્વાપ્રે હૃદયે તુ હલાહલમ્’ જેવું જ.

સુખ મીઠા, જૂઠા અને જી, ફૂલકપડનો રે કેટ;

જીભે તો જી જી કહેજી, ચિત્તમાંહે તાકે ચોટ.

પ્રાણી ! મ કરીશ માયા લગાર.

એ કવિશ્રી ઉદયરત્ન ગુર્જીત વાક્ય જેવું વર્તન. કાનું ઘર ફાડવાથી ઢગલાબધ ધન મળી શકે તેમ છે તે જાણવા અથવા તો કૌપરથી સાદાર્મ્ય ધરતા છતાં મહારિદ્ધિધારી કોણ કોણ છે તે જાણવા સારુ જ આ દોસ્તીના સ્વાંગ સજેલો ! અહંદાસ જેવા ભદ્રિક જીવથી આ ચાલ્યાજી ક્યાંથી પારખી શકાય ? એના અંતરમાં એક જ વાત રમતી હોય કે-ભલેને એ ચોરનો દીકરો છે છતાં મહાત્માની વણી કાને પડશે તો એણે પામશે અને ચોરીની ખૂરી લત છોડી, કાષ્ટ સારા ધંધે વળગવાનું મન થશે. ઓછા જ કંઈ એવો નિયમ છે કે ચોરનો દીકરો ચોર જ થાય.

તરત જ એના સમર્થનમાં કાલસૈકરિક કસાઈના પુત્રના જીવન-પરિવર્તનની વાત વાદ આવે. અભયકુમાર જેવા સન્નિવંશ ગૈત્રી અને યુરુમદારાજના ઉપદેશનું જ એ પરિણામ ચક્ષુ સામે તરે. અહીં પણ પોતાની મારફત આ રોહિણીયાનું જીવન કેમ બદલાઈ ન જાય. ધર્મશ્રેયોમાં મહાપાત્રીઓ અને નિમિત્ત મળતાં મહાન હત્યારાના જીવનપટ્ટા ચવાના ઉદ્ઘાટણો નોંધાયા છે. એમાં દ્રઢપ્રહારી અને ચિલાતીપુત્રના દાખલા તો નજર સામેના ગણાય. અરે ! કેશી ચોરની વાત પણ ક્યાં સાંભળી નથી ? એ માફક આવું જીવનપાનું નવેસરથી ઉઘડે, એમાં મારી મિત્રતા નિમિત્તરૂપ બને. આવા વિચારના જોરે અહંદાસ જેવા શ્રેષ્ઠપુત્ર એક નામીયા ચોરના પુત્રનો મિત્ર બન્યા હતા.

અહંદાસના અંતરબાવ ઉપર જ્યારે તેવા હતાં, જ્યારે રોહિણીઆની વૃત્તિ કપટ-ભરી હતી. એનો આશય શ્રેષ્ઠપુત્ર સાથેની દોસ્તીનો ઉપયોગ પોતાના ટીકાપાત્ર વ્યવસાયને એવી રીતે વિકસાવવાનો હતો કે જેથી ઓછી મહેનતે લાભ વધારે મળે અને પોતાના

તરફ ફેર્ષ આંગળી સરખી પણ ચીંધી શકે નહીં. આ જાતના વેશ લખવા સારુ એણે સંખ્યાબંધ પોશાકો, ચહેરા પલટવા સારુ જુદા જુદા સાધનો રાખ્યા હતાં, અને પાટનગરની આસપાસના પરા તેમજ નાના ગામોમાં ઓળખીતા માણસોનું એક જૂથ ઊભું કર્યું હતું. દિવસનો ઘણો ખરો સમય એ ઉજળા લેવાસમાં ફરતો અને ભાગ્યે જ કોઈ દિવસ એવો સંભવે કે જે દિને અહંદાસ ને રોહણિયો બે ચાર ઘડી કે તેથી વધુ સાથે ફરતા ન દેખાયા હોય. વાત પણ એવી પ્રચલિત બનેલી કે આપિકા વારસા જેવા ચૌધંકર્મને લગ્ન દષ લોહપુરનો આ લાડકવાયો કોઈ પ્રમાણિક ધંધામાં પડવા માંગે છે. એ સારુ રોકપુત્રની સોળત એણે સાધી છે. દુનિયા દોરંગી છે. બહારના દેખાવ પરથી કલ્પનાનાં ઘોડા દોડાવનાર સમૂહ મોટા પ્રમાણમાં હોય છે. ‘બીનરની રામ બણે’ જેવું જ લગભગ બધે બને છે. ખાનદાન કુટુંબના નખીરા સાથેની મિત્રતાએ આ ચોરપુત્રનો માર્ગ નિષ્કંટક બનાવી દીધો હતો એટલું જ નહીં પણ આસપાસ સારા કુટુંબના સંખ્યાબંધ માણસોમાં એને માટે સારી છાપ પાડી દીધી હતી.

પૂર્વે જોઇ ગયા તેમ આ ઊડતી જનવાયકા લોહપુરના કાને પણ પહોંચી હતી; અને બ્યવસાય છોડી દેશે કે શું? એવી બીલિત જન્માવી હતી. એ સારુ તો મરતાં મરતાં એણે પુત્રને પ્રતિજ્ઞાના બંધનમાં જકડ્યો. પણ રોહણ સાથે જ પાકો બતાવગીર. એના દાંત હાથીની માફક દેખાડવાના અને ચાવવાના જુદા જ હતા. એમાં એટલી હદે એ કુશળ નિવડ્યો કે એ વાતની જરા સરખી ગંધ અહંદાસ જેવા રોજના સાથીને પણ ન સાંપડી !

અહંદાસ આ મિત્રના જીવનસુધારને સંપૂર્ણ આપ આપવા સારુ લગવંત મહાવીર પાસે લઈ જવા ઇચ્છતો હતો, અને શ્રી મહાવીર પ્રજા નાવદામાં પધાર્યાનું સાંભળતાં જ એણે આમ્રહ કરવા માંડ્યો હતો.

‘રોહણિયા’એ તો એ પ્રજાનો એક શબ્દ સરખો ન સાંભળવાની પ્રતિજ્ઞા રાજ-પુશીથી લીધેલી એટલે એ મિત્રની માંગણી આગ્રઅવળા બદાના દેખાડી, આધી ઠેલતો હતો. આમ કેટલોક સમય પસાર થયો. દરમિયાન લોહપુર ચોર ધમના દરવારે પહોંચી પહોંચી ગયો. પિતાના શોકમાં પુત્રે લગભગ મરિના સુધી બ્યવસાય બિંચો મૂક્યો. પુત્ર: એના આરંભકાળે એક અછેરું બન્યું !

(ચાલુ)

સમાધિ-સોપાન

સંગ્રાહક—ડૉ. વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ-મોરબી

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪ થી શરૂ)

અજ્ઞાની જીવ, પુરુષ-સ્ત્રી-નપુંસક એ ત્રણે લિંગને આત્મા જાણે છે, જ્યારે સમ્યગ્-જ્ઞાની તેને આત્મા ન જાણતાં પોતાના આત્માને ત્રણે લિંગથી રહિત જાણે છે.

બહુ કાલથી અભ્યાસ કરેલું, અને યરાચર નિર્ણય કરેલું બેદ-વિજ્ઞાન પણ અનાદિ કાળના વિશ્વમથી એકદમ છૂટી જાય છે.

જે રૂપ દેખાય છે તે અચેતન છે. જે ચેતન છે તે મારા દેખાવમાં આવતું નથી તેથી અચેતન પદાર્થમાં રાગભાવ કરવો નકામો છે. મારે તો સ્વાનુભવ પ્રત્યક્ષ એવા આત્માનો જ આશ્રય કરવા યોગ્ય છે.

આત્મસ્વરૂપથી-સ્વતુસ્વરૂપથી અજ્ઞાની જાણ પદાર્થોને તરંગે છે કે ગ્રહણ કરે છે. જ્ઞાની અંતરંગમાંના રાગાદિક પરભાવોને તરંગે છે અને આત્મભાવને ગ્રહણ કરે છે.

સમ્યગ્દષ્ટિ-જ્ઞાની આત્માને વચનથી અને કાયાથી જિજ્ઞાસીને આત્માનો અભ્યાસ મનવડે કરે છે. અન્ય વિષયભોગોના કાર્યો છે, તેમાંથી કેટલાક વચનથી કરે છે અને કેટલાક કાયાથી કરે છે પણ સાંસારિક કાર્યોમાં મનને પરાવતા નથી.

અજ્ઞાનીને તો વિશ્વાસ અને આનંદનું સ્થાન આ જગત છે, જગતના લોકો તરફ દષ્ટિ છે. જ્ઞાનીને આ જગતમાં કયાંય વિશ્વાસ કે કયાંય આનંદ ભાસતો નથી. એક પોતાના સ્વભાવમાં જ આનંદ અને વિશ્વાસ જણાય છે.

આ ઈંદ્રિયોના વિષયોનું જે સ્વરૂપ છે તે મારા સ્વરૂપથી વિલક્ષણ-શુદ્ધ જ છે. મારું સ્વરૂપ તો આનંદથી ભરપૂર જ્યોતિર્મય છે.

જ્ઞાનીને તો જેથી પ્રાપ્તિ દૂર થાય અને પોતાની રિયતિ પોતાના આત્મસ્વરૂપમાં ધ્રુવ જાય, તે જ જાણવા યોગ્ય, તે જ કહેવા યોગ્ય, તે જ શ્રવણ કરવા યોગ્ય, તે જ ચિંતવન કરવા યોગ્ય છે.

આ ઈંદ્રિયોના વિષયોમાં આત્માનું કલ્યાણ થાય તેવા કોઈ પ્રકાર નથી તો પણ બહિરાત્મા અજ્ઞાની આ શુભાશુભ વિષયોમાં જ પ્રાપ્તિ કરે છે.

આત્મતત્ત્વ કલ્પા છતાં ન કલ્પું હોય તેની પેઠે ગ્રહણ કરે છે, તે અજ્ઞાની. અનધિકારીને કહેવાનો શ્રમ વ્યર્થ છે.

અજ્ઞાનીને જ્ઞાતજ્યૈતિ પ્રગટી નથી, તેથી પરદગ્યમાં જ સંતોષ માને છે. જ્યાંસુધી મન-વચન-કાયાને પોતાનું સ્વરૂપ માને છે સાંસુધી સંસાર-પરિભ્રમણ જ છે. દેહાદિદ્રવ્યો આત્મા જિજ્ઞાસે એવા બેદ-વિજ્ઞાનના અભ્યાસથી સંસારના અભાવરૂપ મોક્ષ થાય છે.

વસ્ત્ર જૂતું હોય, રાતું હોય કે ધોળું હોય તો કોઈ સમજી માણસ પોતાને જૂનો, રાતો કે ધોળો માનતો નથી. તેવી જ રીતે શરીર ધરડું, રાતું કે ધોળું હોય તેથી આત્મા ધરડો, રાતો કે ધોળો છે એમ જ્ઞાની માનતા નથી.

અજ્ઞાની છે તે પ્રલક્ષ આ શરીરને પેસતાં નીકળતાં પરમાણુના સમૂહની રચનારૂપ દેખે છે તો પણ તેને આત્મા જાણે છે. અનાદિકાળનો આવો ભ્રમ છે. દ્રઢ, બુદ્ધિ, રિચર, લાંબું, સુકાઈ ગયેલું, ધરડું, હલકું, બારે એ બધા પુદ્ગલના ધર્મ સાથે કંઈ સંબંધ જેને નથી એવો આત્મા છે, તે કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપ છે.

આ સંસારમાં માણસોનો પરિચય થાય છે, પરિચય થાય એટલે વચનની પ્રવૃત્તિ થાય છે, વચન પ્રવર્તે ત્યારે મન ચંચળ થાય છે, મન ચળે ત્યારે ભ્રાંતિ થાય છે. આ ઉત્તરોત્તર કારણો છે તેથી જ્ઞાનીજનો લોકોનો પરિચય કરવો છોડી દે છે.

અજ્ઞાની બહિરાત્મા છે, તે પોતાનો વાસ નગરમાં-ગામમાં, પર્વતમાં કે વનાદિમાં જાણે છે. જ્ઞાની અંતરાત્મા છે તે પોતાનો વાસ પોતાનામાં જ ભ્રાંતિ રહિતપણે માને છે.

દેહમાં આત્મશુદ્ધિ તેજ દેહધારણ કરવાની પરંપરાનું કારણ છે. પોતાના સ્વરૂપમાં આત્મશુદ્ધિ છે તે વિદેહશાનું કારણ છે, એટલે મોક્ષનું કારણ છે.

આ આત્મા પોતે જ પોતાનો મોક્ષ કરે છે અને પોતે જ વિપરીતરૂપે પરિણમી સંસાર ઊભો કરે છે તેથી પોતાનો ગુરુ પોતે જ છે, એ પોતાનો શત્રુ પણ પોતે જ છે. બીજા તો બાહ્ય નિમિત્ત માત્ર છે.

જે અંતરાત્મા છે તે આત્માથી કાયાને કિન્ન જાણી અને કાંવાંથી આત્માને કિન્ન જાણીને આ કાયાને મેણું બદલવાનું વસ્ત્ર હોય તેમ નિઃશંકપણે તજે છે.

શરીરથી આત્મા કિન્ન છે, એમ જાણે છે, શ્રવણ કરે છે, પોતે મોઢે કહે છે તો પણ જ્યાં સુધી ભેદવિજ્ઞાનના અભ્યાસમાં તક્ષીનતા નથી થઈ સાંસુધી શરીર ઉપરની મમતા છૂટતી નથી.

પોતાના આત્માને શરીરથી કિન્ન એવા પ્રકારે ભાવો કે જેથી ફરી દેહને આત્મારૂપ સ્વપ્નમાં પણ ન મનાય. સ્વપ્નમાં પણ દેહથી કિન્ન જ આત્માનો અનુભવ થાય.

અમુક માણસને વ્રત છે કે અવ્રત છે એ રૂપ જે વ્યવહાર છે તે શુભ-અશુભ બંધનું કારણ છે. મોક્ષ છે, તે તો બંધના અભાવરૂપ છે, (મોક્ષનું કારણ સત્યગૃહસ્થન પણ તેના અભાવરૂપ છે. જેવું કારણ હોય તેવું જ કાર્ય હોય) વ્રત આદિક ક્રિયા છે તે પણ પૂર્વ અવસ્થામાં હોય છે. પ્રથમ અસંયમભાવને તજીને સંયમમાં લીન થવું. જ્યારે શુદ્ધ આત્મસ્વભાવ પરમ પીતરાય સ્વરૂપમાં સ્થિત થઈ જાય ત્યારે સંયમભાવ ક્યાં રહે ?

આ જાતિ અને મુનિ કે શ્રાવકના લિંગ એટલે વેષ તે પણ શરીરના આધારે રહેલા છે. શરીરરૂપ જ સંસાર છે તેથી જ્ઞાની છે, તે જાતિમાં અને લિંગ એટલે વેશમાં પણ અદેહશુદ્ધિ કે આત્મહ રાખતા નથી પણ તજે છે.

જેને દેહમાં આત્મશુદ્ધિ છે તે પુરુષ રાતદિવસ જાગતો હોય છતાં સંસારથી છૂટતો નથી. પોતાના આત્મામાં જેને આત્માનો નિશ્ચય થયો છે તે ઊંધતો હોય કે અસાવધાન.

અંક ૨ બે]

વિરહિણી.

૩૫

માંડો હોય તો પણ સંસારથી છૂટે છે. જેવી રીતે બત્તી (વાટ) દીવાને અડવાથી પોતે દીવો થાય છે તેમ જ્ઞાની સિદ્ધસ્વરૂપની આરાધનાવડે સિદ્ધપણું પામે છે. જેવી રીતે વૃક્ષમાં પોતાની જ ઢાળ પરસ્પર ધસાવાથી અગ્નિ પ્રગટ થાય છે, તેવી રીતે આત્મા પણ પરમાત્મભાવમાં જોડાઈને સિદ્ધ થઈ જાય છે.

જેવી રીતે સ્વપ્નમાં કાંઈએ પોતાનું મરણ જોયું તેથી પોતે કાંઈ મરી ગયો નથી, તેવી જ રીતે જાગતા પણ પોતાનું મરણ ભ્રાંતિથી જીવ માને છે. આત્માને તો નાશ થતો જ નથી. જે પર્યાય કે દેહ ઉત્પન્ન થયો છે, તે નાશ પામ્યા વિના રહેવાનો નથી.

હે જ્ઞાની જન ! સુખ અવસ્થામાં ભાવેલું મોદગ્ધાન દુઃખ આવતાં છૂટી જશે, તેથી દુઃખ અવસ્થામાં રોગ, પરિવહ આદિ અવસ્થામાં જ આત્મજ્ઞાનને દૃઢ અભ્યાસ કરો. એ પ્રકારે ચિંતવના પ્રભાવથી દેહાદિકમાં આત્મયુદ્ધિરૂપ જે બહિરાત્મ શુદ્ધિ તેને છોડીને અને આત્મસ્વરૂપમાં આત્મયુદ્ધિરૂપ અંતરાત્મા થઈને પરમાત્મા થવાને પુરુષાર્થ કરો.

પોતાને કે પરને પુરુષ પાપના ઉદયના તરંગ દેખીને સમભાવ ધારણ કરો. હવે શોક ન કરો. કર્મના ઉદયની લહેર સમય સમયમાં જુદી હોય છે. કર્મના ઉદયને પોતાના સ્વભાવથી કિલ્લ જાણી, જીવ અને પુદ્ગલની કિલ્લ કિલ્લ રચના તથા જ્યોત્સ્ના-વિયોગાદિ દેખી રાગદ્વેષરહિત પરમ સામ્યભાવ ધારણ કરો. તેથી પૂર્વે બાંધેલા કર્મની નિર્જરા થશે, નવા કર્મ નહિ બંધાય.

વિરહિણી.

હું તો જાણું મોરલિયાના સાદ રે,
કે મીઠલડો ટહુકાર રે;

હો બહેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે પલ્લપલે, હો બહેન !

હું તો જોઈું સરવરીયાની પાળ રે,
કે આંબલિયાની ઢાળ રે;

હો બહેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે હૈયું પ્રબળે, હો બહેન !

હું તો ચાલું ચાંદલિયાની સાથ રે,
કે અજવાળી રાત રે;

હો બહેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે અંજુ ફરે, હો બહેન !

હું તો જીડું જવનની પાંખ રે,
કે અનંતની સાથ રે;

હો બહેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે દુઃખમાં જઈ, હો બહેન !

હું તો ચડું ચિરનારની ધાર રે,
કે સદસાવનની છાંય રે;

હો બહેન ! મને નેમ સાંભરે.
કે સ્વામી મળે, હો બહેન !

—પન્નાદાસ જ. મસાલીઆ.

મહોપાધ્યાય ધર્મસાગરગણિની જીવનરેખા.

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા M. A.)

જન્મદિ—સ્વ. મો. દ. દેસાઈના કથન મુજબ ધર્મસાગરગણિનો જન્મ વિ. સં. ૧૫૯૫ માં લાડાલમાં 'ઓસલાલ' યાત્રિમાં થયે હતો.^૧ એમને એક નાનો ભાઈ^૨ હતો. મહેસાણામાં એમનું મોસાળ હતું.^૩

પ્રતિબોધક—ધર્મસાગરગણિએ પવયજુપરિકા (ગા. ૪)ની રચના કરી (પત્ર ૮)માં કહ્યું છે કે જીવન પથે ત વિદ્યુતિઓનો (વિગતો) લાગ કરવાના અને સંવિગતવાદિ ગુણવાળા પંડિત જીવિગણિઓ હું પ્રતિબોધ પામ્યો છું.

દીક્ષાગુરુ તે વિદ્યાગુરુ—આનંદવિમલસૂરિએ ધર્મસાગરગણિને દીક્ષા આપી હતી.^૪ આ વેળા એમની ઉંમર સાળ વર્ષની હતી.^૫ અને દીક્ષા મહેસાણામાં આપાઈ હતી,^૬ એમ સ્વ. દેસાઈએ કહ્યું છે.

પવયજુપરિકાની યોચી ગાથાના અવતરણ ઉપરથી જણાય છે કે વિજયદાસસૂરિ એ ધર્મસાગરગણિના વિદ્યાગુરુ થાય છે તત્તતરગિણી (ગા. ૫૯) પછી આ જ વાતનું સમર્થન કરે છે.

વિદ્યાભ્યાસ—સીદ્ધવિમલગણિના શિષ્ય દેવવિમલગણિએ વિક્રમની ૧૭ મી સદીમાં રચેલા હીરસૌભાગ્ય (સ. ૬, શ્લોક. ૫૫) પ્રમાણે એમણે ન્યાયશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો હતો. સદાપ્રધાત્રી તરીકે હીરહર્ષગણિ હતા.^૭ કે જેઓ આગળ જતાં હીરવિજયસૂરિ બન્યા.

નિશ્રાગુરુ—જે સમયે જેઓ ગચ્છના અધિપતિ હોય તે સમયે એ ગચ્છના અન્ય

૧ જી. સા. સં. ૪ (પૃ. ૫૬૧)માં આમ ઉલ્લેખ છે, પણ તે ખોટો જણાય છે. કમકે વિ. સં. ૧૫૯૬ પહેલાં એઓ દીક્ષિત થયાનું અગમોદ્ધારક કહે છે, અને જી. સા. સં. ૪ (પૃ. ૫૮૨)માં પણ વિ. સં. ૧૬૦૪ માં ધર્મસાગરને હાથે લખાયેલી હાથ-પોથીનો ઉલ્લેખ છે.

૨ એજન (પૃ. ૫૬૨). ૩ એજન (પૃ. ૫૬૧).

૪ જુઓ પવયજુપરિકા (વિ. ૧, ગા. ૩).

૫-૬ જુઓ જી. સા. સં. ૪ (પૃ. ૫૬૧). “ જહાં જીવરાજ પંડિત પાસે પોતાના નાના બધું સહિત દીક્ષા લીધી ” એમ જો કહ્યું છે તે વચાર્થ નથી, કમકે ઉપર સ્પષ્ટતા મુજબ એમના દીક્ષાગુરુ તો આનંદવિમલસૂરિ છે.

૭ ‘વિજય’ શાખામાં ‘વિજય’ નામને પારખ કરવા તરીકે એઓ પ્રથમ છે, એમ પ્ર. પ. મ. માં આગમોદ્ધારકે કહ્યું છે.

૮ હીરસૌભાગ્ય (સ. ૬, શ્લોક. ૪૯)માં દેવસૂરિ (દોલતાનાદ)માં ધર્મસાગર પ્રતી યાને સુનિ સાથેના અભ્યાસની વાત છે. શ્લોક. ૪૨-૭૪ માં વિ. સં. ૧૬૦૭માં હીરહર્ષગણિને ‘પંડિત’ પદની અપાયાની હકીકત છે.

અંક ૨ ને]

મહોપાધ્યાય ધર્મસાગર ગણિની જીવનરેખા.

૩૭

મુનિવરો માટે એઓ 'નિશ્વા-ગુરુ' ગણાય. આવે સમયે ધર્મસાગરગણિએ જે કૃતિઓ રચી છે તેમાં એમણે પોતાને હીરવિજયસૂરિના શિષ્ય કહ્યા છે.

‘ગણિ’પદ—હીરસૌભાગ્ય(સ. ૬, શ્લો. ૭૧)ની રવોપજ ટીકા (પૃ. ૨૭૦) માં ‘દેવગિરિ’(દૌલતાબાદ)ના ચોમાસાને અંગે ઉલ્લેખ કરતી વેળા ધર્મસાગરને ‘ગણિ’ કહ્યા છે એટલે આ ‘ગણિ’ પદ એમને વિ. સં. ૧૬૦૬ પહેલાં મળ્યું હોવું જોઈએ. આ સંબંધમાં શ્રી પ્રવચનપરીક્ષાની મહત્તા. પૃ. ૧૧)માં કહ્યું છે કે “આ ઉપરથી એમ ચોક્કસ મનાય કે શ્રીમાનની દીક્ષા ૧૫૯૬ કરતાં વહેલી હોવી જોઈએ, કારણ કે ભગવતીજીના ચૌગવહન કરવાથી ગણિપદ અપાય છે અને ભગવતીજીના ચોગને માટે શાસ્ત્રમાં દરમાવેલો દશ વર્ષનો પર્યાય તો જરૂરી છે.”

જો આ અનુમાન સાચું હોય તો વિ.સં. ૧૫૯૫માં એમનો જન્મ થયાની વાત કેવી રીતે મનાય ? પ્ર.પ.મ. (પૃ. ૧૧) પ્રમાણે ‘ગણિ’ પદ વિજયદાનસૂરિએ આપેલું હોવું જોઈએ.

‘વાચક’ પદવી—હીરસૌભાગ્ય(સ. ૬, શ્લો. ૭૫) પ્રમાણે હીરદર્શને વિ. સં. ૧૬૦૮ માં ‘પડિત’ પદ અપાયું. આ વર્ષમાં વિજયદાનસૂરિએ રાજવિમલને તેમજ ધર્મસાગરને ‘વાચક’ પદવી આપી.^૧

હસ્તાક્ષર—‘કલિકાલસર્વજ્ઞ’ હિમચન્દ્રસૂરિના ઉણાદિગણસૂત્રોદ્ધારની એક હાથપોથી ધર્મસાગરગણિએ વિ. સં. ૧૬૦૪ માં લખી હતી તે મળે છે.^૨

કૃતિકલાપ—ધર્મસાગરગણિએ જમણમરહટ્ટી(જૈન માહારાષ્ટ્રી)માં તેમજ સંસ્કૃતમાં કૃતિઓ રચી છે. વળી એમણે પોતાની તેમજ અન્યની કૃતિઓ ઉપર ગદ્યમાં સંસ્કૃતમાં રૂપિ રચી છે. એમની કેટલીક કૃતિઓ એક કરતાં વધારે નામે ઓળખાય છે એટલે એ નામાંતરપૂર્વક એમની કૃતિઓની એક કામચલાઉ સૂચી હું અહીં આકારાદિ ક્રમે આપું છું:—
પ્રરિયાવહિવિચાર (સં. ઇર્ષાપથિકા વિચાર) કુષકંખકાસિયસદસકિરણ (સં. કુપક્ષ-
ઇર્ષાપથિકાપદ્ધત્રિશિકા કૌશિકસદસકિરણ)

ઉદ્વિચમયઉત્સુત (સં. ઔષ્ઠિકમતોત્સુત)

ગુરુતત્ત્વદીપક

ઉત્સુતખંડન

ગુરુતત્ત્વપ્રદીપદીપિકા

ઉત્સુતપદોદ્ધટનકુલક

” તું રવોપજ વિવરણ

ઉત્સુતપદોદ્ધટનકુલક

ગુરુતત્ત્વપ્રદીપિકા

ઉત્સુતોદ્ધટનકુલક

ગુરુપરિવાડી (સં. ગુરુપરિવાડી)

ઔષ્ઠિકમતોત્સુતદીપકા-

” ની રવોપજ ટીકા

ઔષ્ઠિકમતોત્સુતોદ્ધટનકુલક

ગુર્વાવલી

કલ્પકિરણાવલી

ગુર્વાવલી-પદાવલી

ચામુડિકમતોત્સુત

૧ જુઓ હીરસૌભાગ્ય (સ. ૬, શ્લો. ૭૭).

૨ જુઓ જૈ. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૫૮૨).

૩૮

ઓ જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[માર્ગશીર્ષ]

જૂઠ્ઠીપત્રપ્રતિ ટીકા	પવયજીપરિકખા (પ્રવચનપરીક્ષા)
તત્તરગિણી (સં. તત્તરગિણી)	પવયજીપરિકખાની સ્વોપચ વૃત્તિ
„ ની સ્વોપચ ટીકા	પ્રવચનપરીક્ષા
તપાગચપટ્ટાવલી	મહાવીરવિદ્યસિધ્ધાન્તશિક્ષા
નયચક્ર	„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ
નયચક્રની વૃત્તિ	વર્ધમાનદ્વાનિશિક્ષા
પવયજીસંપ્રદસસયગ (સં. પયુષ્ણદશશતક)	વીરદ્વાનિશિક્ષા
„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ	પોડશ્લોકી
પટ્ટાવલી	„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ
પયુષ્ણદશશતક	સર્વશતક
પયુષ્ણશતક	„ ની સ્વોપચ વૃત્તિ.

આ તમામ કૃતિઓ ભિન્ન ભિન્ન નથી, પરંતુ એક જ કૃતિ જુદાં જુદાં નામે અન્યત્ર નોંધાયેલી હોવાથી મેં તે તે નામે પણ આપ્યાં છે. અને ત્યાંસુધી કતીને જે નામ અભિપ્રેત છે તે નામથી હવે આ કૃતિઓ વિષે થોડુંક કહું છું:—

ઇરિયાવહિયવિચાર—આ નામ કતિએ આ કૃતિની પહેલી ગાથામાં આપ્યું છે, અને એ આ કૃતિ જઇજમરહટ્ટોમાં હોવાથી એને અનુરૂપ છે. અનેક પાછલ કૃતિઓ એનાં સંસ્કૃત નામે ઓળખાવાય છે તેમ આ કૃતિ એમાં ૩૬ પલો હોવાથી એના ઇર્થાપથિકી-પૂત્રિશિક્ષા એ સંસ્કૃત નામથી ઓળખાવાય છે. વિ. સં. ૧૬૨૯ માં રચાયેલી આ કૃતિમાં સામાયિક પછી ઇરિયાવહી પડિસ્કમવી કે પહેલાં એ બાબતની ચર્ચા કરી, એ પહેલાં પડિસ્કમવી એવો નિર્ણય કરાયો છે. એનું વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ એ આ નાનકડી કૃતિમાં આગમોદયસમિતિએ ગ્રંથાંક ૪૯ તરીકે પ્રવચનપરિચાન ઇલાદિ ૧૩ કુલકો અને ધનવિજયકૃત આભાજીશતકની પછી પત્ર ૧૫અ-૩૮અ માં આ લઘુ કૃતિ સ્વોપચ વૃત્તિ સહિત ઇ. સ. ૧૯૨૭ માં છપાવી છે. આના પછી ઉદ્વિચ-મયઉરસુત કે જે ઓઢિરૂકમતોત્તરોદ્ધાટન કુલક તરીકે ઓળખાવાય છે તે છે. સાર-બાદ આ કુલક ઉપર સંસ્કૃતમાં અવચૂરિ છે. એના પછી જિનદત્તીય-કુલક, મૂલપુરુષ-વાદ અને ખરતરસામાચારી છે.

ધર્મસાગરજીકૃત ઇરિયાવહિયવિચાર ઉપર ભાનુચન્દ્ર (?)ની વૃત્તિ છે એમ જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૪૦)માં ઉલ્લેખ છે.

‘ખરતર’ગ્રન્થના જિનચન્દ્રસરિના શિષ્ય જ્યસોમે વિ. સં. ૧૬૪૦ કે પછી ૧૬૪૪ માં ઇર્થાપથિકાપટ્ટત્રિશિક્ષા સ્વોપચ વૃત્તિ સહિત રચી છે. આ કૃતિ ઉપર્યુક્ત કૃતિના ઉત્તરરૂપે હોય એમ ભાસે છે.

ઇરિયાવહિયવિચારની ૩૫મી ગાથામાં આ કૃતિ વિ. સં. ૧૬૨૯ માં રચાયોનો ઉલ્લેખ છે. વિશેષમાં આ ગાથામાં આને ‘સચ્ચિયત્તીસિયા’ કહી છે. ૩૨ મી ગાથા પછી ‘બત્તીસિયા રચણા’ એવો ઉલ્લેખ છે તે બન્નીસ દાંતની સંખ્યા સૂચવનાર ગાથાંક છે.

૩૨ દાંત બે ઓઢવડે શેલે એમ કહી બીજી બે ગાથા અપામ છે અને અંતમાં ઉપ-સંહારરૂપે બે ગાથા છે, આમ એકંદર ૩૬ ગાથાઓ છે, એમ એક સ્થળે ઉલ્લેખ છે.

ઉદ્ધિયમયઉત્સુત—કર્તાએ પોતે આ નામ પહેલી ગાથામાં આપ્યું છે. જમણ-મરહદ્દીમાં ૧૮ ગાથામાં આ નાનકડી કૃતિ રચાઈ છે. ૧૮મી ગાથામાં “ચામુડિઅમય-ઉત્સુત” (સં. ચામુડિકમતોત્સુત) એવું આતું નામાંતર અપામ્યું છે. ચાર પ્રકારના ઉત્સુતની અહીં વાત છે. ન્યૂન-ક્રિયા, અધિક-ક્રિયા, અવચારધાન-ક્રિયા અને અવચાર્યકથન. આ કૃતિ સંસ્કૃત અવચૂરિ સહિત આગમોદય સમિતિ તરફથી મંચાંક ૪૬ તરીકે ઇ. સ. ૧૯૨૭ માં પ્રસિદ્ધ કરાઈ છે, એ બાબત આપણે ઉપર નોંધી ગયા છીએ. આથી હું અહીં એ ઉમેરું છું કે આ પાંચ કૃતિને નીચે મુજબના નામે પણ ઓળખાવાય છે:—

ઉત્સુતખંડન, ઉત્સુતપદોદ્ધાટનકુલક, ઔષ્ટિકમતોત્સુતોદ્ધાટનકુલક.

પ્ર. ૫. મ.(પૃ. ૧૧)માં તેમજ જીનરત્નકોશમાં આ કૃતિ વિ. સં. ૧૬૧૭ માં રચાયાનો ઉલ્લેખ છે, પરંતુ મૂળ કૃતિમાં તે રચનાવર્ષનો નિર્દેશ નથી.

ઉપર્યુક્ત જયસોમના શિષ્ય ગુણવિનયે આ ઉત્સુત-ખંડનના પ્રત્યુત્તરરૂપે ઉત્સુ-ત્રોદ્ધાટનકુલક નવાનગરમાં વિ. સં. ૧૬૬૫માં રચ્યું છે એમ જી. સા. ઇ. (પૃ. ૫૯૦) માં ઉલ્લેખ છે, પરંતુ આની પ્રશસ્તિ વિચારતાં ગુણવિનયે ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયે રચેલા ઉત્સુત્રોદ્ધાટનકુલકના ખંડનરૂપે ઉત્સુત્રોદ્ધાટન-કુલકખંડન નબ્તનગરમાં વિ. સં. ૧૬૬૫ માં રચ્યું છે, એમ જાણી શકાય છે.^૧

ઔષ્ટિકમતોત્સુતદીપિકા—યું આ કૃતિ તે ઉદ્ધિયમયઉત્સુત (સં. ઔષ્ટિક-મતોત્સુત)થી બિન્ન છે? આ નામ વિચારતાં તે એ કોઈ વૃત્તિ હોય એમ લાગે છે. આ ઔષ્ટિકમતોત્સુતદીપિકાને અંગે જી. સા. ઇ. (પૃ. ૫૮૧)માં એવો ઉલ્લેખ છે કે ‘ખરતર’ ગમેજના ખંડનરૂપે આ કૃતિ વિ. સં. ૧૬૧૭માં રચાઈ છે અને એના કરતાં ધર્મસાગરે પોતાને હીરવિજયચરિના શિષ્ય તરીકે ઓળખાવેલ છે. જૈન પ્રંથાવલી (પૃ. ૧૫૮) પ્રમાણે ઔષ્ટિકમતોત્સુતદીપિકા વિ. સં. ૧૬૧૭માં રચાયેલી છે અને એ ૭૧૬ શ્લોક જેવડી છે, બપારે ઔષ્ટિકમતોત્સુત્રોદ્ધાટનકુલક ૨૨ શ્લોક છે (નહીં કે ૧૮).

કલ્પકરણાવલી—આ પંજોસત્રણકરૂપ ઉપરની ચલમાં સંસ્કૃતમાં વિ. સં. ૧૬૨૮ માં (રાધનપુરમાં રચાયેલી વૃત્તિ છે, અને એ જૈન આત્મચર્ચ સભા તરફથી મુનિ રામ (હવે સુરિ)વિજયજીની પ્રસ્તાવનાપૂર્વક ઇ. સ. ૧૯૨૨ માં છપાસાઈ છે.

આ કૃતિમાંની કેટલીક બાબતો વાસ્તવિક નથી એમ વિનવિનવગણિએ વિ. સં. ૧૬૯૬ માં રચેલી સુખોદ્ધિકામાં કહ્યું છે. આ સુખોદ્ધિકાના સંપાદક આગમોદારકે આને અંગે સંસ્કૃતમાં ટિપ્પણો આપ્યાં છે અને કેટલેક સ્થળે ધર્મસાગરગણિના વક્તવ્યપત્ર સમ-ર્થન કર્યું છે તે કોષ કોષ સ્થળે એમની વાત સમુચિત નથી એમ પણ કહ્યું છે.

૧ આ ઉપરથી એમ લાગે છે કે ઉત્સુત્રોદ્ધાટનકુલક એ ઉદ્ધિયમયઉત્સુતપત્ર નામાંતર છે.

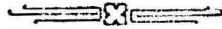
ધર્મસાગરગણિના શિષ્ય પદ્મસાગરે સુખોદિકાની સમાલોચનારૂપે એક કૃતિ રચી છે, એને એનું અશ્લીલ નામ રાખ્યું છે એનું કોષક રચણે વાંચ્યાનું મને રુકર છે. શું આનું જ બીજું નામ વિનયભુજગમચૂરી છે કે પછી વિનયવિનયગણિનાં વિવિધ વિધાનેની સમાલોચનારૂપ અન્ય કોષ કૃતિનું આ નામ છે ? અમૃતસાગરગણિએ વિનય-ભુજગમચૂરી રચ્યાનું કહેવાય છે તે કષ્ટ કૃતિ ?

ગુરુતત્ત્વદીપક—આ નામની કૃતિ પદ્મવલીસમુચ્ચય (ભા. ૨, પૃ. ૨૬૬)માં ધર્મસાગરગણિની કેટલીક કૃતિઓની નોંધ લેતાં નિર્દેશાદ છે, પણ એનો પરિચય અહીં અપાયો નથી.

ગુરુતત્ત્વપ્રદીપદીપિકા—જે. સા. મ. ધ. (પૃ. ૫૮૭)માં આની “ષોડશશ્લોકી-ગુરુતત્ત્વપ્રદીપદીપિકા સવિવરણ” એમ નોંધ છે. એ જોતાં એ જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૧૦૭)માં નોંધાયેલી ગુરુતત્ત્વદીપિકા જ છે એમ લાગે છે.

ગુરુતત્ત્વપ્રદીપિકા—જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૧૦૭)માં સવિવરણ ષોડશ-શ્લોકી એવા નામાંતરવાળી આ કૃતિની નોંધ છે. આ નામની સાર્થકતા બાબત અહીં એવા ઉદ્દેશ છે કે ગુરુતત્ત્વપ્રદીપને આધારે એની રચના થયેલી છે. આ કૃતિની પૂર્વે રહિતસૂત્રકંઠકુદાલ એવા અન્ય નામવાળી ગુરુતત્ત્વપ્રદીપની નોંધ છે. આના કરતાં ધર્મ-સાગરગણિ નથી, પરંતુ વિ. સં. ૧૬૦૬ માં લખાયેલી આની હાથપોથી એમના કહેવાથી ઉતારાદ લેવાયાની અહીં હકીકત છે. જૈનાનંદ પુસ્તકાલયમાં ગુરુતત્ત્વપ્રદીપની આઠ વિશ્રામ પૂરતી એક હાથપોથી છે. એમાં પ્રત્યેક વિશ્રામને અંતે આ કૃતિનું બીજું નામ ઉત્સુત્રકંઠ-કુદાલ પણ અપાયું છે, પરંતુ કર્તાનું નામ નથી.

૩૦ ૫૦ મં (પૃ. ૧૧) માં એક હાનર જેટલા મંથાગ્રવળી ગુરુતત્ત્વદીપિકાની નોંધ ધર્મસાગરગણિની અન્યાન્ય કૃતિઓ પૈકીની એક તરીકે છે. એ જ ષોડશકીની રવોપસ્ટ વૃત્તિ હોય એમ લાગે છે. (ચાહુ)

૧ મતભેદમાંથી મનોભેદ જન્મે એ દુઃખદ ઘટના છે. કોષ વ્યક્તિના વિચારોનું ખંડન કરતી વેળા એ વ્યક્તિને અંગે મને તેવા વિશેષણો વપરાય અને એને ઉતારી પાડવાની મનોદશા સેવવા સંયમી ગણાતી વ્યક્તિ પણ તૈયાર થાય એ મોહરાગનો વિગ્રહ સૂચવે છે.

૨ આને અંગે મેં “કુમતિકુદાલ, કુમતિમતકુદાલ, ઉત્સુત્રકંઠકુદાલ ઇત્યાદિ” નામના લેખમાં થોડીક બાબત રજૂ કરી છે.

ભાવનગર.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાનો

સં. ૧૯૯૯ ના કાર્તિકથી સં. ૨૦૦૬ ના આસો સુધીનો

આઠ વર્ષનો સંક્ષિપ્ત રિપોર્ટ.

વિક્રમ સંવત ૧૯૯૯ ના અશાઠ માસના “ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ ” ના અંકમાં શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાનો વિ. સં. ૧૯૯૮ નો એટલે કે એકસઠમા વર્ષનો વાર્ષિક રિપોર્ટ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો હતો. વિ. સં. ૨૦૦૦ માં આપણી સભાના આજીવન પ્રમુખ સ્વ. શ્રીયુત કુવરજીભાઈ આજુદજીની શારીરિક પ્રકૃતિ કઈક અસ્વસ્થ રહેવા લાગી અને સં. ૨૦૦૧ ના પોસ માસમાં તેઓશ્રી સ્વર્ગસ્થ થયા. ત્યારબાદ થોડા જ સમયમાં સભાના મુખ્ય કારકુન મોહનલાલ મગનલાલ શાહ પણ સ્વર્ગવાસી થયા એટલે તાર્કાલિક નામું તથા સરવૈયા તૈયાર થઈ શક્યા નહિ.

ત્યારબાદ ચડેલ હિસાબી-કાંમતે પહોંચી વળવા માટે શ્રી પ્રાણજીવનદાસ છોટાલાલને, મહેનતામજીની રકમ આપીને, રોકવામાં આવ્યા. તેમણે સં. ૧૯૯૯ થી સં. ૨૦૦૫ સુધીના સરવૈયા તૈયાર કર્યાં. આ કાર્યમાં શ્રી ડાહ્યાલાલ છોટાલાલ શાહ તથા શ્રી બેચરલાલ નાનચંદ શાહે સારો સહકાર આપ્યો. દરેક વર્ષનો વિગતવાર હેવાલ આપવામાં આવે તો ઘણા જ લાંબો રિપોર્ટ થઈ જાય એટલે દરેક વર્ષની મહત્વની હકીકત સંક્ષિપ્ત રૂપમાં આપવામાં આવી છે. છેવટે છેલ્લો સાલનું એટલે કે સં. ૨૦૦૬ નું સરવૈયું આપવામાં આવ્યું છે કે જેથી સભાની નાણાંકીય સ્થિતિ સમજી શકાય.

સં. ૧૯૯૮ ની આખરે ૭ પેટ્રન સાહેબો, ૩૨૩ લાઇફ મેમ્બરો, ૧૪૮ વાર્ષિક મેમ્બરો અને ૧ ઓનરરી મેમ્બર મળી કુલ ૪૮૫ સભાસદો હતા, જ્યારે સં. ૨૦૦૬ ની આખરે ૧૮ પેટ્રન સાહેબો, ૪૦૮ લાઇફ મેમ્બરો, ૧૭૬ વાર્ષિક મેમ્બરો અને ૧ ઓનરરી મેમ્બર મળી કુલ ૬૦૩ સભાસદો છે, જે સભાની પ્રગતિ અને ચાહના દર્શાવે છે.

પેટ્રન સાહેબોની નામાવલિ.

*શેઠ માણેકલાલ મનમુખભાઈ

અમદાવાદ

*શેઠ બળદચંદ કેશવલાલ મોદી

”

સર ડીકાભાઈ પ્રેમચંદ રાયચંદ

સુબઈ

શેઠ માણેકલાલ પ્રેમચંદ રાયચંદ

”

રાવસાહેબ કાન્તિલાલ ધંધરલાલ મોરખીયા

”

શેઠ માણેકલાલ ઝુનીલાલ

”

➔ (૪૧) ➔

૪૨	શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.	[માર્ગશીર્ષ
શેઠ મોહનલાલ તારાચંદ		મુંબઈ
શેઠ મણિલાલ દુર્લભજી		"
શેઠ હીરાલાલ અમૃતલાલ		"
*શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા		"
રાવબહાદુર શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશી		"
શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ		ભાવનગર
શેઠ રમણિકલાલ ભોગીલાલ		"
પારેખ સુનીલાલ દુર્લભજી		"
રાવબહાદુર શેઠ નાનજી લધાભાઈ	નાની ખાખર (કચ્છ)	"
શેઠ નરોત્તમદાસ કેશવલાલ		ઘાટકોપર
શ્રી વીરચંદ પાનાચંદ શાહ		વીરનગર
શેઠ મણિલાલ વનમાળીદાસ		કલકત્તા

મેનેજિંગ કમિટી

પ્રમુખ

ઉપપ્રમુખ

શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી

શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ

B. A. LL. B.

સેક્રેટરીઓ

શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ

શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ

B. A. B.Sc.

મેનેજિંગ કમિટીના સભાસદો

શ્રી ખાન્તિલાલ અમરચંદ વોરા

શ્રી ભીમજીભાઈ હરજીવન સુશીલ

શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ શાહ

શ્રી સુનીલાલ દુર્લભજી પારેખ

શ્રી શુલાબચંદ આણુંદજી દોશી

શ્રી ભાઈચંદભાઈ અમરચંદ વકીલ

શ્રી જગજીવન શિવલાલ પરીખ

B. A. LL. B.

B. Sc. LL. B.

શ્રી શુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ

શ્રી નગીનદાસ કુંવરજી કાપડિયા

શ્રી બેચરલાલ નાનચંદ શાહ

શ્રી વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.

શ્રી ચત્રભુજ જયચંદ શાહ

B. A. LL. B.

શ્રી કુંદનલાલ કાનજીભાઈ શાહ M. A. શ્રી કાંતિલાલ જગજીવન દોશી M.

કાર્યવાહી

આ વર્ષે દરમિયાન વહીવટી તથા અન્ય કામકાજ માટે વારંવાર મેનેજિંગ તથા રલ કમિટીઓ બોલાવવામાં આવેલ, પરંતુ મહત્વના કામકાજની નોંધ નીચે પ્રમાણે છે.

*આ ગૃહરથો સં. ૨૦૦૭ માં સ્વર્ગસ્થ થયા છે.

સં. ૨૦૦૦ ની સાલમાં “ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ” નું ૪૪ વર્ષ ચૈત્ર માસને બદલે કાર્તિકથી શરૂ કરવામાં આવ્યું.

સં. ૨૦૦૧ ના માહ શુદ્ધિ ૬ ને સોમવારના રોજ બપોળીયા ધોઆસોદિસ્ટ નેતા શ્રી જિનરાજદાસ સભાની મુલાકાતે આવેલ તે પ્રસંગે બપોળીયા પ્રતિષ્ઠિત શહેરીઓ પણ તેમની સાથે આવેલ અને સભાની કાર્યવાહી, લાઇબ્રેરી તથા પુસ્તક-પ્રકાશનની પદ્ધતિ જોઇ પ્રશંસા કરેલ.

સં. ૨૦૦૧ ના માહ શુદ્ધિ ૧૫ ને રવિવારના રોજ સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજીની સ્વર્ગવાસ તિથિ પોસ શુદ્ધિ ૧૧ ના રોજ કામથી પૂજા બાણાવવા માટે શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ શાહ તરફથી રૂ. ૨૫૦૭ તથા સ્વર્ગસ્થની પુત્રી શ્રી જશદેવ બહેન તરફથી રૂ. ૧૦૦૭ મળી કુલ રૂ. ૩૫૦૭ સ્વીકારવામાં આવી અને પ્રતિવર્ષ તેના વ્યાજમાંથી પૂજા બાણાવાપ છે.

સં. ૨૦૦૨ ના જ્ઞેઠ વદિ ૦)) અને અશ્વાઠ શુદ્ધિ ૧૧ ને બુધવારની મિર્ડાંગમાં સ્થાનિક મેમ્બરશાના મત પત્રકથી મેનેજીંગ કમિટીની ચૂંટણી કરવાનું નિર્ણય કરવામાં આવ્યું અને તે માટે નીચે પ્રમાણે પાંચ ગૃહસ્થોની એક ચૂંટણી-કમિટી નીમવામાં આવેલ.

શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ
શ્રી શુભામચંદ આણંદજી દોશી શ્રી જીવરાજભાઈ રતનશી શાહ
શ્રી જ્યેષ્ઠલાલ નાનચંદ શાહ.

સં. ૨૦૦૨ ના અશ્વાઠ વદિ ૭ ની બનરલ કમિટીમાં આવેલ મતપત્રકો પરથી ચુંટાયેલ મેનેજીંગ કમિટીની જાહેરાત કરવામાં આવી, જે કમિટીના નામે આ રિપોર્ટમાં શરૂઆતમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. પ્રમુખ તરીકે શ્રી જીવરાજભાઈ ઝોધવજી દોશી, ઉપપ્રમુખ તરીકે શ્રી ભોગીલાલભાઈ મજનલાલ શેઠ અને ઝોનરરી સેક્રેટરીઓ તરીકે શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ તથા શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહની ચૂંટણી કરવામાં આવી.

સં. ૨૦૦૪ ના અશ્વાઠ વદિ ત્રીજા ને શનિવારના રોજ સભાના આજીવન પ્રમુખ અને ઉત્કર્ષ કરનાર સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજીના આરસના બસ્ટ માટે રૂ. ૩૦૦૦) મંજૂર કરવામાં આવી.

સં. ૨૦૦૬ ના માગશર શુદ્ધિ ૧૩ ને શનિવારના રોજ સભાના ઉત્કર્ષમાં જલ્દિ કરનાર અને સાહિત્યસેવી સ્વ. શ્રી મોતીચંદભાઈ ગિરધરલાલ કાપડિયાને માનપત્ર આપવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો.

સં. ૨૦૦૬ ના માહ વદિ ત્રીજાના રોજ “ જૈન ધર્મ પ્રકાશ ” માસિકને અસલ ખેડ પડતી હોવાને તે દૂર કરવા માટે “ પ્રકાશ ” નું લવાજમ જે અભાર પર્યાંત રૂ. ૧-૮-૦ હવું તે વધારીને સં. ૨૦૦૬ ના કાર્તિકથી રૂ. ૩-૦-૦ કરવામાં આવ્યું.

સં. ૨૦૦૬ ના વૈશાખ શુદ્ધિ પુનમ તથા પ્રથમ અશ્વાઠ શુદ્ધિ ૧૨ ને મંગળવારના રોજ

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજી આરસતું જસ્ટ રાવસાહેબ શ્રીયુત કાન્તિલાલ ઇશ્વરલાલના હસ્તે પ્રથમ અગ્રાડ વર્દિ ૯ જાનિ, તા. ૮ મી જુલાઈ ૧૯૫૦ ના રોજ ખુલ્લું સુકાવવાનું નિર્ણય કરવામાં આવ્યું અને તેને માટે નીચેના ગૃહસ્થોની કમિટી નિયુક્ત કરવામાં આવી.

શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી શ્રી ભોગીલાલભાઈ મંગનલાલ શેઠ
શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહ શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ
શ્રી ખાંતિલાલ અમરચંદ વોરા શ્રી શુભાખચંદ લલ્લુભાઈ શાહ

આ ઉપરાંત વિનંતિપત્રો મંજૂર કરવામાં, વહીવટી કાર્યો અંગે તેમજ બજેટ સંબંધી મિટીંગો મેળવવામાં આવેલ.

તદુપરાંત શ્રી નેમચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા, શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજી, શ્રી ગિરધરલાલ દેવચંદ, શ્રી જાદવજીભાઈ નરશીદાસ, શ્રી પરમાણંદ અમરચંદ વોરા વિગેરેના અવસાન સંબંધે શેઠદર્શક મિટીંગો મેળવવામાં આવેલ.

શ્રી સભા ખાતું

સં. ૧૯૯૮ ની આખરે આ ખાતામાં રૂ. ૧૨૭૩૪૪૩૪૩ દેવા હતા તે સં. ૨૦૦૬ ની આખરે ૯૬૭૫૩૪૩૪૩ દેવા રહ્યા છે. આ ખાતામાં શ્રી “જૈન ધર્મ પ્રકાશ” ની ખોટ ખાતાના ખેચાતાં રૂ. ૭૦૦૦) સાત હજાર માંડી વાળવામાં આવ્યા છે. આ ઉપરાંત આ ખાતામાંથી કાર્તિક શુદ્ધિ છઠ્ઠા રોજ ગ્રાન સમીપે, વૈશાખ શુદ્ધિ આઠમે પૂ. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજની મૂર્તિ સમીપે પૂજા ભણાવવામાં આવે છે. સભાની લાઇબ્રેરી માટે દૈનિક વર્તમાન પત્રો, અંકવાદિક, પાક્ષિકા, માસિકા તેમજ વાંચવા યોગ્ય નૂતન પુસ્તકો મંગાવવામાં આવે છે તેમજ અંગ્રેજી શ્રી જીમખાઈ જૈન કન્યાશાળાને રૂ. ૧૨૫) શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળાને રૂ. ૧૦૦) અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન સામાયિકશાળાને રૂ. ૨૦) વાર્ષિક ગ્રાંટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

સભાસદની ફી ખાતું

આ ખાતામાં સભાના મકાનના ભાડા તથા વાર્ષિક સભાસદની ફી જમા કરવામાં આવે છે અને નોંધ પગાર, કંટીજન્ટ ખર્ચ, મેળાવડા તથા માનપત્રો વિગેરેનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે. સં. ૧૯૯૮ ની આખરે આ ખાતે ૪૩૬૬૪૩૪૩ દેવા હતા તે સં. ૨૦૦૬ ની આખરે ૩૫૫૩૪૩૪૩ દેવા રહ્યા છે.

લાઇફ મેમ્બરની ફી ખાતું

આ ખાતે સં. ૧૯૯૮ માં ૩૧૨૭૮૮ જમા હતા તે સં. ૧૯૯૯ થી સં. ૨૦૦૬ ની આખરે સુધીમાં નવા પેદાનો તથા લાઇફ મેમ્બરોની વૃદ્ધિ થતાં ૪૬૬૭૫૫ જમા થયા છે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ખાતું

યુદ્ધકાળ દરમિયાન કામળો તથા પ્રીન્ડીંગના ભાવો વધતા ગયા અને યુદ્ધની પૂર્ણાં હિતિ પછી પણ પરિસ્થિતિમાં સુધારો થવાને બદલે મોંઘવારી વધતી ચાલી. “શ્રી જૈન

ધર્મ પ્રકાશ ” ની પડતર કિંમત પણ વધીને રૂ. ચાર જેટલી થઇ ગઇ. વર્ષોથી જૈન ધર્મના પ્રચારનો જે આદર્શ સભાએ સેવેલ તે આદર્શ પાર પાડવા માટે “ પરિસ્થિતિ સુધરી જશે ” એવા આશાવાદમાં રહીને માત્ર રૂ. દોઢના લવાજમે માસિક આપવું ચાલુ જ રાખ્યું અને પડતી ખોટને પહોંચી વળવા માટે “ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ સહાયક ફંડ ” શરૂ કરવામાં આવ્યું. જે કે શરૂઆતના બે ત્રણ વર્ષોમાં આ ફંડમાં સારી રકમની સહાય મળી પરંતુ પાછળથી તે સહાય મંદ થતી ગઇ અને છેવટે સં. ૨૦૦૬ માં “ પ્રકાશ ” ના લવાજમમાં વધારો કરવામાં આવ્યો.

વિષમ પરિસ્થિતિને કારણે “ પ્રકાશ ” ને આશરે રૂ. દશ હજાર ઉપરાંતની ખોટ સહન કરવી પડી. “ પ્રકાશ ” હંમેશાં જિંયા પ્રકારના ઝેલ કાગળ પર છપાય છે અને વાંચન પણ પૂરતું આપવામાં આવે છે એટલે તેની પડતર કિંમત જિંયા રહે છે. વળી જે લવાજમનો વધારો કરવામાં આવ્યો છે તે તો ફક્ત ગ્રાહક બંધુઓને જ લાગુ પડે છે, સભાના લાઇફ મેમ્બરોને તો તે બેટ તરીકે આપવું જ રહ્યું એટલે હજી પણ વર્ષ દહાડે થોડી ખોટ સહન કરવી પડે છે.

“ પ્રકાશ સહાયક ફંડમાં ” કોણે કોણે જેટલી રકમની સહાય આપેલ તે તે વખતના “ પ્રકાશ ” માસિકમાં વિગતવાર દર્શાવવામાં આવેલ છે. છેવટે સં. ૨૦૦૬ ની સાલમાં “ પ્રકાશ ” ખાતે ખેંચાતી રૂ. ૭૦૦૦) સાત હજારની રકમ સભા ખાતે માંડી વાળવામાં આવી છે.

“ પ્રકાશ ” નો જે પ્રચાર છે, “ પ્રકાશ ” પ્રત્યે ગ્રાહકોની જે ચાહના છે અને “ પ્રકાશ ” પ્રત્યે લેખકબંધુઓનો જે આદરભાવ છે તે માટે “ પ્રકાશ ” હંમેશા મગફળી ધરાવે છે અને હજી પણ જૈન ધર્મના વિશેષ ને વિશેષ પ્રચાર માટે પ્રયાસ કરતા રહેવાની મનોબલિલાયા છે. “ પ્રકાશ ” જેટલા દીર્ઘ આયુષ્યવાળું એક પણ માસિક જૈન સમાજમાં નથી, જે પરમકૃપાળુની કૃપાવું જ રૂળ છે. “ પ્રકાશ ” સહાયક ફંડમાં જે જે દાતાઓએ મદદ કરી છે તેઓ પ્રકાશના ઉત્કર્ષના યશના ભાગીદાર છે અને તે અંગે તેઓનો આભાર વ્યક્ત કરવામાં આવે છે. ખાસ કરીને સર કીકાભાઈ પ્રેમચંદ આ સહાયકફંડમાં ૫૦૦-૧૦૦૦-૫૦૦ એ પ્રમાણે રૂ. ૨) બે હજારની મદદ કરેલ છે, જે અભિનંદનીય છે. “ સહાય ” ની નોંધ નીચે પ્રમાણે—

સં. ૧૯૯૯ રૂ. ૧૦૮૬) (રૂ. ૧૦૦૦, સર કીકાભાઈ પ્રેમચંદ)

સં. ૨૦૦૦ રૂ. ૫૦૭ (રૂ. ૫૦૦, ” ”)

સં. ૨૦૦૧ રૂ. ૧૨૪) (ગ્રાહક બંધુઓ)

સં. ૨૦૦૨ રૂ. ૨૧૦૬ (સભાસદ બંધુઓ, ગ્રાહકો અને પરચુરશુ)

સં. ૨૦૦૩ રૂ. ૭૦૫૧ (ગ્રાહક બંધુઓ વિગેરે)

૪૬

શ્રી કૌન ધર્મ પ્રકાશ

[માર્ગશીર્ષ

સં. ૨૦૦૪ શ. ૪૨૩૧ (ગ્રાહક બંધુઓ વિગેરે)

સં. ૨૦૦૫ શ. ૧૫૦૧ (, ,)

સં. ૨૦૦૬ શ. ૧૬૧) (, ,)

અમુક અમુક પ્રસંગને અનુલક્ષીને “ પ્રકાશ ” ના રૂપેશ્વર અંકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હતા. સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈનો સ્મરણીક, સ્વ. શ્રી વિજયનેમિસુરિજીને અર્પણીક અંક, શ્રી મોતીચંદભાઈ સન્માન-સમારંભ અંક, શ્રી કુંવરજીભાઈ બરડ-અનાવરણ વિધિ અંક. વિગેરે વિગેરે.

“ પ્રકાશ ” ની અમુક નકલો પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીઓને તેમજ કેટલીક સંસ્થાઓને ભેટ તરીકે મોકલવામાં આવે છે.

આવણુ શુદ્ધિ ત્રીજ, વર્ષગાંઠ ખાતું.

યુદ્ધકાળ દરમિયાન અને પછી પણ સામુદાયિક જમણ પર પ્રતિબંધ હોવાથી સભાની વર્ષગાંઠને દિવસે સભાના મકાનમાં પ્રભુજી પધરાવી સવારના પૂજા બણાવવામાં આવે છે અને બપોરના ટી-પાર્ટી કરવામાં આવે છે.

કાર્તિક શુદ્ધિ છઠ્ઠ

આ દિવસે પણ સવારના જ્ઞાન સમીપે પંચજ્ઞાનની પૂજા બણાવવામાં આવે છે અને બપોરના હાલના કાયદા અનુસાર ટી-પાર્ટી કરવામાં આવે છે.

લાઠજિરી

સભા હસ્તક નમૂનેદાર લાઠજિરી છે. ધાર્મિક પુસ્તકો વિશાળ સંખ્યામાં છે, જેને લાભ વિશેષ સંખ્યામાં લેવાય છે. વર્ષોવર્ષ નવા નવા પુસ્તકો વસાવવામાં આવે છે. લાઠજિરી ખાતે ૧૧૧૫૬૧ ના પુસ્તકો છે.

શ્રી જીવદયા

આ ખાતું સભા સંભાળે છે. આ ખાતે ફંડ પણ ઠીક છે. દરવર્ષે બ્યાણ રકસના દનિયા પળાવવામાં આવતાં અને પર્યુષણના આઠે દિવસ માછલાની જળ છોડાવવામાં આવતી અને તેને માટે વાર્ષિક શ. ૮૦૦ થી ૬૦૦) નો ખર્ચ કરવામાં આવતો, પરંતુ નિર્વાસિત લોકોના આગમન પછી આ વ્યવસ્થા બરાબર રીતે ન સચવાઈ શકવાથી એ વર્ષથી આ કાર્ય બંધ કરવામાં આવ્યું છે. સભા હસ્તક આ ખાતાના શ. ૮૮૫૫૩ છે. આ ઉપરાંત સૌરાષ્ટ્ર સરકારના ત્રણ ટકાના વ્યાજના શ ૩૪૦૦ (૨૦૦૦+૧૪૦૦) ના બોન્ડ છે.

મકીણું

જનતામાં જ્ઞાનની ભૂખ જળે અને સુસંસ્કારોનું સિંચન થાય તેવા હેતુથી સં. ૨૦૦૨ માં સભા તરફથી “ ભાષણ-શ્રેણી ” ગોઠવવામાં આવેલ પણ તેને બહુ આવકાર ન મળવાથી ત્રણ ચાર પ્રવચનો બાદ તે યોજના પડતી મૂકવામાં આવી હતી.

અંક ૨ જો]

સભાનો આઠ વર્ષનો સંક્ષિપ્ત રિપોર્ટ

૪૭

(૧) સં. ૨૦૦૨ ના અશાઠ વદિ ૦)) ને રવિવારના રોજ અષોરના સાડાચાર વાગે શ્રી ભીમજીભાઈ હરજીવન સુશીલનું “ભગવાન મહાવીરનો શ્રમજીયુગ” એ વિષય પરતે પ્રવચન રાખવામાં આવેલ.

(૨) સં. ૨૦૦૨ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૭ ને રવિવારના રોજ “ભગવાન મહાવીર અને કલ્પસૂત્ર” એ વિષય પરતે શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીનું પ્રવચન રાખવામાં આવેલ.

(૩) સં. ૨૦૦૨ ના ભાદરવા શુદ્ધ પચિમના રોજ સવારના “ક્ષમાપના-મહોત્સવ” રાખવામાં આવેલ જે સમયે પૂ. મુનિરાજશ્રી વિદ્યાનવિજયજી, પૂ. મુનિશ્રી ચેતનવિજયજી તથા શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીના “ક્ષમા” ને લગતા પ્રવચનો થયા હતા.

(૪) શ્રી ૨૦૦૨ ના આસો વદિ ૮ ને શુક્રવારના રોજ સવારના નવ વાગે સદ્-ગુણગુરુગી મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજની પ્રવચનિય ઉજવવામાં આવેલ. જે પ્રસંગે પૂ. મુનિરાજશ્રી વિદ્યાનવિજયજી, પૂ. મુનિશ્રી ચેતનવિજયજી, શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી, શ્રી જગજીવનદાસ પોપટલાલ પંડિત અને શ્રી અમરચંદ માવજીના સ્વર્ગસ્થના જીવનને અંગે પ્રેરણાદાયક પ્રવચનો થયેલ.

સભા તરફથી વર્ષો થયા સંસ્કૃત વર્ગ ચલાવવામાં આવે છે, જેનો ધણા જૈન-જૈનેતર જાતો લાભ લેખ રહ્યા છે.

એન્યુકેશન બોર્ડની ધાર્મિક પરીક્ષાના સેન્ટર તરીકે સભા કાર્ય કરે છે.

૨૧. શ્રી કુંવરજીભાઈ આજીંદજીના આરસના બરતોના અનાવરણ-મહોત્સવ ભારે દબડાપૂર્વક જાજવાયો હતો. તે સમયે બહારગામથી સેંકડો શુભેચ્છાના સદેશો આવ્યા હતા. તેમજ રાવસાહેબ શ્રી કાંતિલાલ ધધરલાલના અધ્યક્ષપદે, ખીખા બહારગામના માનવંત મહેબનોની હાજરી વચ્ચે, આ પ્રસંગ સફળતાપૂર્વક પાર પડ્યો હતો. બરતો શ્રી પરમાજીંદ કુંવરજી કાપડિયાની જ્ઞાતિદેખરેખ નીચે, જાણીતા શિલ્પી વાઘ હસ્તક તૈયાર થયેલ હોઝ ધણું જ આકર્ષક અને સુરમ્ય બનેલ છે. બરતો સભાના ઉપરના હોલમાં મધ્ય રથજે ગોઠવવામાં આવ્યું છે.

આ ઉપરાંત શ્રીયુત મોતીચંદભાઈ ગિરધરલાલ કાપડિયાને માનપત્ર આપવાનો મેળા-વડો પણ શ્રી નટવરલાલ માણિકલાલ સુરેતીના પ્રમુખસ્થાને કરવામાં આવેલ, જે પ્રસંગ પણ ભારે ઉમંગભરે ઉજવાયો હતો. આ અને પ્રસંગોને અનુલક્ષીને “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” ના ખાસ અંકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હતા.

પ્રતિ અમે એટલું જ ધન્યજીએ છીએ કે-સમાસદ બંધુઓ આ સભાને પોતાની અધી તેના ઉત્કર્ષ માટે ફાળો આપે અને એ રીતે જ્ઞાન-પ્રચાર અને જૈન ધર્મના પ્રચારના મહદ્ પ્રવચના લાગ્યશાળી બને. અમેને મળેલ સહકાર બદલ સૌ કોઈનો આભાર વ્યક્ત કરવામાં આવે છે.

૪૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[માર્ગશીર્ષ]

સં. ૨૦૦૬ ના આસો વદ ૦)) સુધીનું સરવૈયું.

જ

૬૬૭૫૩ શ્રી સભા ખાતે
 ૩૫૫૩૧૧ શ્રી સભાસદની શી ખાતે
 ૪૬૬૭૫ શ્રી લાઇફ મેમ્બરની શી
 ૪૬૪૦૧૧૧ આવજી શુદી ત્રીજ વર્ષગાંઠ
 ૫૦૦) કાર્તિક શુદી છઠ્ઠી-પાર્તી
 ૮૮૫૫૩ શ્રી જીવદયા ખાતે
 ૨૪૦૪૧૦ શેઠ ત્રિજીવન બાણજી કન્યાશાળા
 ૭૧૦૧૮ બહેન મોંઘી લગ્ન સ્મારક
 ૩૭૪)૧૧ આવજી શુદી ત્રીજ માહવાની
 જળા છોડાવવા
 ૨૦૬)૩ કાર્તિક શુદી બીજી શ્રી ઉજમ-
 આષ્ટકન્યાશાળામાં પ્રભાવના ખાતે
 ૮૭૧૦૧ શ્રી જૈન મોડર્નિંગ ખાતે
 ૪૦૦૧૧૧ શ્રી કુંવરજીભાઈ સ્વર્ગવાસ
 તિથિ પૂજા બાણવવા ખાતે
 ૧૦૩૪૧૧૧ ગાંધી અમરચંદ ઘેઘાભાઈ
 તરફથી પુસ્તક છપાવવા
 ૨૩૪૧૧ અઠ્ઠમાતીને પ્રભાવના ખાતે
 ૬૬૦૭)૧૧ શુક્રે છપાવવાના, શુક્રસેલરોના
 પરચુરણ ખાતે
 ૨૩૩૧૧ વાર્ષિક મેમ્બરોના તથા
 લાઇબ્રેરી ડીપોઝીટના
 ૧૩૫૧૧૧૧ ઉપલેક ખાતે દેવા

૮૩૭૩૦૧૧૧

ઉ

૧૬૨૫૧૧ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ ખાતે
 ૧૧૧૫૬૧ શ્રી લાઇબ્રેરી ખાતે
 ૭૦૧૧૧૧ શ્રી ટિકીટના મેળ ખાતે
 ૫૧૪૩)૦૧૧ વેચવાના પરભાર્યા પુસ્તકો ખાતે
 ૭૭૭૬૧૧૧૧ સભાની છપાવેલી શુક્રો
 ૨૫૬૬૫)૩ સભાના મકાન ખાતે
 ૨૩૨૮૫૩૧ સૌરાષ્ટ્ર બેંક ખાતે
 ૨૪૧૭)૩૧ શ્રી કુંવરજી બાણજી સ્મારક
 ફંડ ખાતે
 ૪૨૬૨૧૧૧૧ બાહુતો, કાગળ, શુક્રસેલરો વિગેરે
 પાસે લેણા.
 ૫૪૩૧૧ વાર્ષિક મેમ્બરો પાસે
 ૬૬૫) ઉપલેક વી. પી. વિગેરેના
 ૧૦૬૧૧૧૧૧ શ્રી પુરાંત જીજ્ઞસે રોકડા
 ૮૩૭૩૬૧૧૧૧ ૫૧૦૧૧૧ ફે

આ સરવૈયું સં. ૨૦૦૭ ના આસો વદિ ૧૩ ની મેનેજિંગ કમિટીમાં અને સં. ૨૦૦૮ ના
 કાર્તિક શુદિ ૭ ને સોમવારની જનરલ કમિટીમાં મંજૂર કરવામાં આવેલ છે.

પ્રકીર્ણ

આતુર્ભાસ—પારવર્તન.

વડવામાં બિરાજતા મુનિરાજશ્રી ચંદ્રકાંતચાગરજી મહારાજ તથા મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજે કાર્તિકી પૂર્ણિમાના રોજ શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલને બંગલે આતુર્ભાસ બદલ્યું હતું. તે જ દિવસે બપોરે કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યની જ્યોતિ મુનિરાજશ્રીના અધ્યક્ષસ્થાને ઉજવવામાં આવેલ, જે પ્રસંગે ઠીક પ્રવચનો થયેલ.

કાર્તિક વદિ એકમને દિવસે સ્વ. ગોર્ધાદલાલ ગાંડાલાલની ધર્મપત્ની હીરાગી બાઈની વિનંતિથી તેમની ફેક્ટરીએ પધારેલ, જ્યાં બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ અને રાત્રિના ભાવના થયેલ. પરંતુ મધ્ય રાત્રિએ એકાએક અગ્નિપ્રકોપ થતાં મહામુશીબતે શાસનદેવની કૃપાથી મુનિરાજશ્રી આદિ સર્વનો બચાવ થયેલ. વદિ ત્રીજને દિવસે શ્રી ખેડીદાસ હેમચંદ રાયડોના મકાને પધારતાં પૂજા ભણાવવામાં આવેલ. સંઘના આગ્રહથી મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી કા. વ. ૧૨ થી સમવસરણના વડે વ્યાખ્યાન આપવા માટે પધારે છે. મા. શુ. ત્રીજને દિવસે અગ્નિ-પ્રકોપના અકસ્માત સમયે તનતોડ મહેનત કરનાર નિર્વાસિત બંધુ બચુભાઈ તથા ભાવસાર તારાચંદ મોહનલાલને પારિતોષિક આપવાનું નિર્ણયિત થયું હતું.

શ્રી ચુનીલાલ દુર્લભજી પારેખના બંગલે આતુર્ભાસ રહેલ પં. શ્રી કનકવિજયજી આદિ ઠાણા કાર્તિકી પૂર્ણિમાના રોજ શ્રી સ્વચંદ ગોરધનને ભ્યાં આતુર્ભાસ પરિવર્તન માટે પધાર્યા હતા, જ્યાં બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ. બાદ વદિ એકમના રોજ શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠના બંગલે પધાર્યા હતા જ્યાં બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ. તેઓશ્રી કા. વ. ૧૧ ને રવિવારના અત્રેથી વિહાર કરી પાલીતાણા પધારતાં વરતેજ મુકામે સારી સંખ્યામાં જનતા ગઈ હતી. બપોરના પૂજા ભણાવવામાં આવેલ.

કાળધર્મ પામ્યા

પં. શ્રી કંચનવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિશ્રી ભરતવિજયજી અને વડવાના ઉપાશ્રયે લાંબા સમયથી પશ્ચાતની બીમારી ભોગવતા હતા. તેઓશ્રી કા. વ. ૨ ને શુક્રવારના સંજના પાંચ કલાકે સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગસ્થ થયા છે. તેઓશ્રીનો અગ્નિસંસ્કાર કા. વ. ૩ ના રોજ કરવામાં આવેલ. વડવાના સઘે મુનિશ્રીની સારી રીતે વૈયાવચ્ચ કરી હતી.

પં. શ્રી કંચનવિજયજી પણ પાટણખાતે ખેતરવસીના ઉપાશ્રયે કાર્તિક શુદ્ધિ ૩ ના રોજ સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ વર્ષે તેમના શુરુદેવ આ. શ્રી વિજયભક્તિસૂરિજી સાથે આતુર્ભાસ રહ્યા હતા. વાની બીમારી લાંબા સમયથી હતી. પૂ. શુરુદેવે સારી રીતે આરાધના કરાવી હતી. સ્વર્ગસ્થ પં.ન્યાસશ્રીએ શાસનસેવાના સારાં કાર્યો હતા તેમજ સાહિત્યોદ્ધાર પણ કરેલ.

બંને મુનિરાજો ભાવસાર જ્ઞાતિના હતા. વડવાના દેરાસરે ભાવસાર બંધુઓ તરફથી બંને મુનિરાજોના આત્મકલ્યાણાર્થે અઠૂઘાં મહેાત્સવાદિ કરવામાં આવેલ.

Reg. No. B. 100

સંયુક્ત અંક

સને ૧૯૫૨ થી “શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ” માસિકની પ્રસિદ્ધિની તા. ૨૫ મી મંજૂર થયેને આવવાથી, ડીસેમ્બર તા. ૫ મીના માર્ગશીર્ષ માસનો આ અંક પ્રગટ થયા પછી હવે પછીનો પોષ-મહાનો સંયુક્ત અંક તા. ૨૫ મી જાન્યુઆરી પોસ વદિ ૧૪ ને શુક્રવરના રોજ બહાર પડશે.

જીવનને સ્પર્શતા પ્રશ્નોને સંક્ષિપ્તમાં સમજાવતાં

અવશ્ય વાંચો.	પાંચ પુષ્પો	વસાવી દેવો.
ત્રણ મહાન તકો	૦-૧૦-૦	આદર્શ દેવ ૦-૧૦-૦
સફળતાની સીડી	૦-૧૦-૦	શુરુ દર્શન ૦-૧૦-૦
સાચું અનં ખોટું	૦-૧૨-૦	

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પંચકલ્યાણક પૂજા.

[નવી આવૃત્તિ-અર્થ સાથે.]

સભા તરફથી ઉપરોક્ત પૂજા બહાર પડેલ, તે ધણા સમયથી શીલકમાં ન હોવાથી તેની આ સુધારેલી નવી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવી છે. પૂજાનો અર્થ સ્વ શ્રી કુંવરજીભાઈનો લખેલ હોવાથી સમજવામાં ધણી જ સરલતા રહે છે.

કિંમત પાંચ આના. પોસ્ટેજ અલગ.

લખો.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

ખેદકારક સ્વર્ગવાસ

ભાવનગરનિવાસી શ્રી પરમાણ્વંદ નરશીદાસ શાહ ૫૮ વર્ષની વયે સં. ૨૦૦૮ ના કાર્તિક શુદ્ધ તેરસ ને રવિવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી સ્વભાવે મિલનશૂર, શાંત પ્રકૃતિના તથા વ્યાપારસિક હતા. સ્વર્ગસ્થે હલમાં જ અત્રેના સંધને ઉપાધ્યય બનાવવા માટે જમાદારની શેરીના પોતાના મકાનની અમુક જગ્યા અર્પણ કરેલ છે. આ ઉપરાંત અત્રેના મોટા જિનાલયમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને તથા દાદા સાહેબમાં શ્રી ચંદ્રપ્રભુને ગાદીનશીન કરવામાં ભાગ લીધો હતો, અમો સ્વર્ગસ્થના આત્માની શાંતિ ધૃષ્ટી તેમના સુપુત્ર બાલુભાઈ વિગેરે આત્મજનોને દિલાસો આપીએ છીએ.

મુદ્રક: શાહ શુદાનંદ લલુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.